

തൃശ്ശൂർ

MARAPU

ജൂലൈ 1991 JULY

WHY INSIST ON LARICH BRAND PRODUCTS?

THE PHILOSOPHY OF LARICH IS TO TAKE THE BEST AND MAKE IT BETTER.

ACCORDINGLY, ONLY THE FINEST INGREDIENTS ARE SELECTED, AND THE PRODUCTS ARE MANUFACTURED IN THE MOST MODERN AND FULLY EQUIPPED FACTORY IN SRI LANKA.

WITNESS THE LATEST RANGE OF LARICH PRODUCTS - PROMINENT AMONGST THEM ARE GINGER PASTE, GARLIC PASTE, BIRIYANI MIX, CHICKEN MIX, PORK MIX, FISH CURRY MIX, SAMBOL MIX, RASAM MIX, SEER DRY FISH CURRY AND SEENI SAMBOL - ALL SIMPLE TO USE AND EASY TO STORE.

THE EXCELLENT LABELS AND PACKAGING MAKE LARICH PRODUCTS A PLEASURE TO SHOP AND A PRIDE TO GIFT.

LARICH PRODUCTS ARE STOCKED AND DISTRIBUTED THROUGHOUT AUSTRALIA
BY

HINDUSTAN IMPORTS & EXPORTS LTD
48 DINGLEY AVENUE,
DANDENONG VIC 3175.

TEL: (03) 794 6640

TRADING HOURS

MONDAY TO THURSDAY..... 8.00 AM - 6.00 PM
FRIDAY..... 8.00 AM - 7.00 PM
SATURDAY..... 8.00 AM - 5.30 PM
SUNDAY & PUBLIC HOLIDAYS..... 10.00 AM - 5.00 PM

உள்ளே...

சிட்னிக் கடிதம்	சிட்னிக் குருவி.....	7
கற்பு	ரதி.....	9
இவர்களது...	12
எங்கே நீ?... வானொலிவடிவம்	நேரிழை.....	17
மெல்பன் காற்று	எஸ். வாகதேவன்.....	22
அப்புவினின் உலகம்	வாயுபகவான்.....	18
	எஸ். பொன்னுத்துரை.....	27

ஆசிரியர் : விமல் அரவிந்தன்

வாசகர்களிடமிருந்து தரமான ஆக்கங்களை மரபு வரவேற்கிறது. அத்துடன் உங்கள் மனதில் எழும் எண்ணங்களை ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுவதற்கு 'ஆசிரியருக்கு கடிதங்கள்' என்ற பகுதியையும் பயன்படுத்தலாம். எழுதுவன யாவும் சுருக்கமாக அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

சந்தா விபரம்.

அவுஸ்திரேலியா - \$12.00 நியூசிலாந்து - \$20.00
 பப்புவா நியூ கினி - \$20.00 பீஜி தீவுகள் - \$20.00
 இலங்கை, இந்தியா - \$10.00 (தபாற்செவவு மட்டும்)
 ஏனைய நாடுகள் - \$30.00
 (அவுஸ்திரேலிய டாலர்கள்)

வருடத்துக்கு ஆறு இதழ்கள்.

Abirame Publications, P.O. Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia.

Please make your Cheque/Postal Order payable to 'Abirame Publications'.

MARAPU is published by Vimal Aravinthan on behalf of ABIRAME PUBLICATIONS, P.O.Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia. The opinions expressed in Marapu, are those of the authors and do not necessarily represent those of the Editor or of the Publisher. Printed at LA-SHA Prints, 3 Viola Court, Mill Park, Victoria 3082, Australia.

ஈர்ப்பு

சமுதாயம் சக்கரத்தின் சுழலாத புள்ளியே மரபு.

சுவடி 1

ஏடு 6

எதிர்காலம்: அடுத்து என்ன?

நாம், நமது பிள்ளைகள், எதிர்காலம் என்ற தலைப்பில் சென்ற ஏட்டில் ஒரு கட்டுரை வெளியானது. இதுபற்றிச் சில கருத்துப் பரிவர்த்தனைகளும் இடம்பெற்றன. இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நாம் மேலும் செயல்ரீதியாகச் சிந்திப்பது பயனுடையதாகும்.

வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் யாவரும் அவர்களினதும், அவர்களது பிள்ளைகளினதும் எதிர்காலம் பற்றிய, பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்கான தீர்வுகள் இதுவரை முன்னெடுக்கப்படாத நிலையிலேயே உள்ளன.

எதிர்காலம் பற்றிய கேள்வி, நாம் நாளாந்தம் தீர்க்கும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் போல் எளிமையானதல்ல. தனிப்பட்ட சிலராலோ அல்லது சில அமைப்புகளால் மட்டுமோ தனித்துத் தீர்க்கப்படக் கூடிய சிறிய பிரச்சினையல்ல. நேரத்துடன் இதன் தாக்கங்களையும், எதிர்நோக்கும் வழிகளையும் நாமே ஆராய்ந்து நிர்ணயிக்கத் தவறுவமேயானால், இன்னும் சில வருடங்களில் எம்மால் இதற்கு முகம்கொடுக்க இயலாத அளவிற்கு பின்தள்ளப்பட்டுவிடுவோம். காலம் கடந்து நாம் விட்ட தவறுக்காக வருத்தப்படுவது பிரயோசனமற்றதாகிவிடும்.

பிற நாடொன்றில் குடியேறி வாழும் போது கலாசார, மொழி, மற்றும் இனத்தின் தனித்துவம் போன்றன சிறிது சிறிதாக இழக்கப்படுவது ஒன்றும் புதிதான விடயமல்ல. அதே நேரம் இதை தடுத்து நிறுத்துவதில் உள்ள கஸ்டங்களைக் கண்டு விலகி ஓடுவதும் புத்திசாலித்தனமானதல்ல. அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள மற்றைய இனத்தவருடன் ஒப்பிடுகையில் தமிழரின் குடியேற்ற காலம் மிகவும் சொற்பமானது. நமக்கு முன்னர் குடியேறிய சகல இனத்தவர்களும் நாம் இன்று எதிர்நோக்குவது போன்ற ஒரு நிலையைத் தாண்டியே முன்வந்துள்ளனர். குறிப்பாக கிரேக்க, இத்தாலிய, சீன இனத்தவர்கள். ஒரு வகையில் இவர்களது வெற்றிகளும் தோல்விகளும் நமது பணியை இலகுவாக்கும் என்றே சொல்லலாம்.

பிற இளத்தவர்களது அனுபவங்களை ஆராய்வதன் மூலம், அவர்கள் எந்த வகையான யுக்திகளை, நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு தமது எதிர்காலத்தை வழிப்படுத்தினார்கள் என அறிந்து கொள்ளலாம். நாம் வருங்காலத்தில் எவ்வகையான இடர்களை அனுபவிக்கப் போகின்றோம் என்பதை முன்கூட்டியே உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்கும்.

இந்தப் பின்னணியில் எமது கேள்விகளுக்கு விடைகாண முயல்வதே பொருத்தமான, பயனுள்ள முறையாகத் தென்படுகிறது. இது தனித்து ஒருசிலரால் மட்டும் மேற்கொள்ளக் கூடிய செயல் அல்ல. இது அரசியல் வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. இன்று இந் நாட்டின் பல பாகங்களிலுமுள்ள சகல தமிழ் அமைப்புகளும் நமது எதிர்காலம் பற்றிய கேள்வியின் பரிமாணத்தை உணரவேண்டும். இந்தக் கேள்விக்கான விடையைத் தேடுவதில் சகலரும் ஒன்றுபட வேண்டும்.

அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியாக, நடைமுறைத் திட்டங்களும் வகுக்கப்பட வேண்டும். இதற்கென ஒரு தகுதிவாய்ந்த செயற்குழு அமைக்கப்பட்டு, அதன் கண்காணிப்பின் கீழ் திட்டங்கள் நடைமுறைப் படுத்தப் படுமாயின், அது மிகவும் சிறந்த ஒரு விஷயமாக இருக்கும்!.

□ □

உங்கள் கவனத்திற்கு!

□ இந்த மரபுடன் ஒருவருடத்திற்கான உங்கள் சந்தா முடிவடைகின்றது. அடுத்த வருடத்திற்கான சந்தாப் பணத்தை நேரத்துடன் அனுப்பிவைத்து, தொடர்ந்தும் எமது முயற்சிக்கு ஆதரவு தார்பங்கள்.

□ புதிய சந்தாதாரர்களாக சேர விரும்புவோரும், இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் உள்ள நண்பர், உறவினருக்கு மரபை அனுப்ப விரும்புவோரும், உரிய சந்தாத் தொகையைச் செலுத்துவதன் மூலம் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை மரபைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

□ உங்கள் முகவரிகளில் ஏதாயினும் மாற்றம் இருப்பின் எமக்கு உடன் அறியத் தரவும். இது எதிர்காலத்தில் மரபை காலம் தாழ்த்தாது பெற்றுக்கொள்ள உதவும்.

உங்கள் ஆதரவுக்கு நன்றி

மெல்பன்

உஷாந்தினி சிறீபத்மநாதனின் நடன நிகழ்ச்சி இம்மாதம் 27ம் திகதி Monash உயர்தரக் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்ச்சியினால் வந்த இலாபம் ஈழத்திலுள்ள ஜெயப்பூர் செயற்கைக் கால் தொழிற்சாலைக்கு வழங்கப்படவுள்ளது.

மெல்பன் கலை வட்டத்தினர் ஆவணி மாதம் 3ம், 4ம் திகதிகளில் Monash Secondary College அரங்கில் இரண்டு நாடகங்களையும், 'கொழும்பு மெயில்' என்ற பாட்டும் கதையும் இசை நிகழ்ச்சியினையும் நடாத்தவுள்ளனர். நேரம் மாலை 6 மணி. தயாரிப்பு மாவை நித்தியானந்தன்.

அவுஸ்திரேலிய தமிழர் ஒன்றியம் இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளின் பணிகளுக்கு உதவும் வகையில், நிதி திரட்டும் பொருட்டு Malasian Air Line, Budget Travels உதவியுடன் புகழ்பெற்ற வள்ளி சுப்பையா, Jyotsna Buch ஆகியோரின் நாட்டிய நிகழ்ச்சியினை Bundoora Agora அரங்கில் நடாத்த உள்ளது.

வண்டனிலுள்ள நடன பிரம்மம் நடனக் கல்லூரியின் இயக்குனர் திருமதி. கிரிஜா வரோதயசிங்கத்தின் பரத நாட்டிய நடன நிகழ்ச்சி ஆவணி மாதம் 11ம் திகதி மாலை 5.30ற்கு Monash Secondary Collegeல் நடைபெறும். தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழகம் ஒழுங்கு செய்திருக்கும் இந்நிகழ்ச்சியினால் கிடைக்கும் இலாபம், ஈழத்திலுள்ள தமிழ் அகதிகளின் நிவாரணத்திற்காக செலவிடப்படும்.

சிட்னி

'தில்லை நடனாலயம்' அளித்த இந்திய சாஸ்திரிய, கிராமிய நடனங்கள் அமைந்த 'Swan Lake' என்னும் நாட்டிய நாடகம் 20-07-91, N.S.W பல்கலைக் கழக மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்ச்சி தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுத் திட்டங்களுக்கு நிதி உதவுமுகமாக Overseas Student Dept., E.T.A.இன் ஆதரவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

சிட்னிக் கடிதம்

- சிட்னிக் குருவி

சிட்னியில் நடந்த இலக்கிய விழா பற்றி முன்னர் குறிப்பிட்டது ஞாபகம் இருக்கலாம். கூட்டம் நடந்து பல மாதங்களானாலும் அதனால் எழுந்த சர்ச்சை அவைகள் இன்னும் அடங்கவில்லை. அன்று சிறப்புப் பேச்சாளர் மலேசிய கவிக்குயில் கலியப்பெருமாள் நவீன நக்கீரர் என்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார். மகாகவி பாரதி 'காணி நிலம் வேண்டும்' என்ற கவிதையிலே 'கத்தும் குயிலோசை' என்று ஓசை நயத்துக்காக ஒவ்வாத சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருப்பதாக கலியப்பெருமாள் கண்டுபிடித்துள்ளாராம். அதனால்தான் அவர் நவீன நக்கீரரானார்.

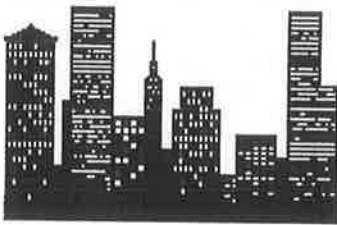
இதையெல்லாம் சிட்னியிலிருந்து மா.முருகபூபதி என்பவர் தினகரனில் விளம்பரப்படுத்தப் போய் ஹனிபாவிடமிருந்து கடும் விமர்சனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். குயில் கத்தும் தானாம். பழைய கவிஞர் ஒருவரிடமிருந்து ஆதாரங்களை இரவலாகப் பெற்று ஹனிபா நீண்ட விளக்கம் ஒன்றைக் கொடுத்துள்ளார். பகல் முழுவதும் தேடிக்கிடைக்காத பெட்டைக் கிளியினை நினைத்து வேதனையில் அழைக்கும் ஆண் கிளியின் குரல் கத்துவது போல் கோரமாகக் கேட்குமாம். பாரதி ஒரு வக்கிர குணம் படைத்தவன். இல்லாவிட்டால் ஏழைக் குயிவியின் கோரக்குரல் கேட்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவானா? அவலை நினைத்து உரலை இடித்த கதைதான். ஹனிபா இவ்வளவு கஸ்டப்பட்டிருக்க வேண்டாம்.

ஒரு சொல்லின் அர்த்தம் பண்பாடுகளால் மட்டுமல்ல, காலத்தாலும் மாறுவதுண்டு. 'நாற்றம்' நறுமணத்தைக் குறிப்பதாக பழைய இலக்கியங்களில் உண்டு. இன்று இதன் அர்த்தம் என்ன? இலக்கணங்களை மீறும் புரட்சி இலக்கிய கர்த்தாக்களினால் சொற்களின் அர்த்தங்கள் மாறுவது பெரிய அற்புதம் அல்ல. மீண்டும் மீண்டும் அந்தக் கவிதையில் 'கத்தும்' என்ற சொல்லிற்கு அர்த்தம் இனிய ஓசை என்றுதான் எனக்குத் தெரிகின்றது. தமிழ்க் கவிபுலகு கட்டுகளை மீறிகரை புரண்டோட வழி சமைத்தவனே அந்த பாரதிதான் என்பது பண்டிதப் பழங்குடிகளுக்குப் புரியவில்லையா? நல்ல காலம் தேன் வந்து காதில் பாய்ந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று ஆராச்சியில் இவர்கள் இன்னும் இறங்கவில்லை.

தமிழர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக எவ்வித சேதாரமுமின்றி தோன்றுகையில், எப்படியோ அப்படியே கற்புக் கெடாமல் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பாரம்பரியங்களில் பரதமும் ஒன்று. காலங்கள், நாடுகள் மாறலாம். ஆனால் இது ஒரு மாறிலி. 70 களிலே கொழும்பிலே தற்கால சமூக நிகழ்வுகளை கருப்பொருளாகக் கொண்ட நடனங்களைக் காணக்கிடைத்தது. அந்தப் பிரீட்சையில் இறங்கிய பரத ஆசிரியை கார்த்திகா கணேசர். சிட்னியில் சென்ற E.T.A கலை விழாவில் இது போன்ற நிகழ்வைப் பார்க்கக் கிடைத்தது.

தாயகத்தின் இன்றைய போக்கைக் காட்டுகின்ற இந்த நடனம் ஆசிரியை தமயந்தியினால் வழங்கப்பட்டது. இது போன்ற நாட்டிய நடனத்தை இதுவரை பார்த்ததில்லை என்று பலரும் பாராட்டினர். விசாரித்ததில் இதன் பின்னணியில் இன்னொரு இளைஞரும் இருப்பது தெரிந்தது. அவர் பெயர் அமிழ்தன். இவர் வேறு யாருமல்ல. அதே கார்த்திகா கணேசரின் மகனே. வீனர்ர் குளியில் விறைத்துப் போயுள்ள சிட்னி தமிழ் உலகத்திற்கு இவர்கள் விரைவில் ஒரு முழு நடன நிகழ்வைத் தரவுள்ளனர். சிட்னி ரசிகர்கள் இவர்களிடம் இன்னும் பல புதுமைகளை எதிர்பார்க்கலாம்.

நகரம்

— அசன்.

காட்சி யன்னல்களில்
நேற்று முளைத்த
நேர்த்தியான ஆடைகள்
ஆட்சி செய்தாலும்
கைகள் சுருங்கி
காற்சட்டை பைகள் ஆழமாகி
காசுப்பைகள்
எட்டாமலே போகும்.
பட்டப் பகலிலே
இவகு காக்கும் கிளிகளுக்கு
உறுதி மொழிகளைக் கொடுத்து
உதட்டை வாங்கும்
வியாபாரம் எங்கும் நடக்கும்.
வீதியிலே வாங்கி விழுங்குகின்ற
எதுவென்று தெரியாத
ஏதோ ஒன்று
இரப்பையை நிரப்பும்.
பாலத்தின் கீழே
படுத்துக் கிடக்கும் வீதிகளில்
ஓடும் வாகனங்கள்
ஒளி ஜாலம் காட்டும்.
கொங்கிரீற் வனத்துள்
விளக்கு பூக்கள் மின்னும்.
கொஞ்சம் செல்ல...
அடுத்து அடுத்து அணையும்.
ஆனலும் நகரம்
இருளில் மாளாது
விடிய வந்து
விழுகின்ற மனிதரை
விழுங்க காத்திருக்கும்.

கற்பு

ரதி

சண்முகம் வண்டனிலிருந்து ஊருக்கு வந்து இரண்டு கிழமைகள் முடிந்துவிட்டன. அம்மா விருப்பமான சாப்பாடுகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கச் சாப்பிட்டுவிட்டு பழைய சினேகிதர்களுடன் சந்தியில் உள்ள வெள்ள வாய்க்கால் மதவில் இருந்து அரட்டையடித்துக் கொண்டு இவ்வளவு நாட்களையும் பறக்கவிட்டாச்சு. இன்னும் ஒரு கிழமைக்குள் கொழும்புக்குப்போய் அக்காவுடன்- நின்றுவிட்டு வண்டனுக்குப் போகவேணும்.

சைக்கிளை விறாந்தைச் சுவருடன் சாய்த்து வைத்துவிட்டு வீட்டிற்கு உள்ளே போகிறான் சண்முகம்.

“ என்ன மோனை தேத்தண்ணி குடிக்கிற நேரம் தாண்டி இவ்வளவு இருட்டினபிறகு வாறாய்.” என்று தாய் குறைபட்டுக் கொள்கிறாள்.

“ முகம் கழுவிப்போட்டு வா சாப்பிட ” அன்புக் கட்டளையை ஏற்று முகம் கழுவி சாமியறையில் போய் திருநீற்றைப் பூசிக்கொண்டு (இந்தக் குசுனிக்குள் போகும்போது இது பழக்கமாகிப் போய்விட்டது. வண்டனில் திருநீற்றையே காணாத நெற்றி). சாப்பிட உட்காருகிறான். சுடச்சுடப் பட்டும் முருங்கக்காய்க் குழம்பும், சம்பலும் நாக்கில் நீருருகின்றது. அம்மா சாப்பாடு போட்டுச் சாப்பிடுவது சொர்க்கலோகத்தில் இருப்பது போல ஒரு பிரமையை உண்டாக்குகிறது. வண்டனில் தன் கையாலேயே சமைத்துச் சாப்பிட்டு....

சண்முகம் சாப்பிடுவதை ஆசையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தாய் இதுதான் சந்தர்ப்பம் என்று நினைத்து “ தம்பி உன்னோடை ஒரு விஷயம் கதைக்கவேணும் ” என்று சொன்னாள்.

“ ம் ”

“ கந்தையா மாமா வந்தவர். அவர் இந்த சித்திராவின்ரை விஷயத்திலை நொந்து போய் இருக்கிறார். அந்தப் பொடியன் இவ்வளவு காலமும் ஊறிய இவளைச் செய்யிறென்னாட்டு இப்ப குடும்பத்தினர் ஆய்க்கினையலை டொனேஷனோடை வேறையொரு பெட்டையைக் கட்டிப் போட்டான் ”.

“ ஒம் கேள்விப்பட்டனான் ”

“அதனாவை அவள் சித்திரா பாவம் தண்ணி வெண்ணி இல்லாமல் இருந்து இப்பதான் ஒருமாதிரி தேறியிருக்கிறாள். கந்தையா மாமா என்னைக் கெஞ்சிக் கேட்டவர் உன்னோடை ஒருக்காக் கதைச்சுப் பார்க்கச் சொல்லி. நீதானே அவளுக்கு மச்சான் முறை. இப்ப எழுத்தை முடிச்சுப் போட்டுப் போனால் உன்னை படிப்பு முடியக் கலியாணத்தைச் செய்யலாம்”.

சண்முகத்துக்கு நம்பமுடியவில்லை. சித்திரா நல்ல சிவலை, வடிவான பெட்டைதான். ஆனால் இன்னொருவனைக் காதலிச்சுப்போட்டு தோல்வியென்றவுடன் நானா கிடைத்தேன். கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது.

“கொஞ்சம் பொறுங்கோ அம்மா. விட்டால் கலியாணமும் நடத்திப்போடுவீங்கள். எனக்கு இப்ப கலியாணம் செய்யிற எண்ணம் இல்லை. அப்படிச் செய்யிறதெண்டாலும் இன்னொருவனுக்கெண்டு தன்னைக் கொடுத்த சித்திராவைத்தானோ கட்டவேணும்”.

“உப்பிடிக் கதையாதை தம்பி. அவனென்னவோ கற்பைப் பறிகொடுத்தவனே. சும்மா காயிதங்கள் எழுதியிருக்கிறாள். இது பெரிய குற்றமே தம்பி. உங்கை யுனிவோர்ஸிட்டிப் பெட்டைகள் என்ன கூத்தடிச்சுப் போட்டு நல்ல இடத்திலை கட்டிக்கொண்டு இருக்குதுகள்”.

“அம்மா நீங்கள் இப்படிக்கேட்டீங்கள் என்று நான் நினைக்கேல்லை. எனக்குத் தன்மானம் இல்லையே, எங்கடை உள்ப்பெடியள் கனபேர் வண்டனிலை இருக்கிறாங்கள். அவங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் சித்திராவின்றை கதை. நான் என்னென்று வெட்கமில்லாமல் கட்டிக் கொண்டு போகமுடியும்? தயவு செய்து என்னை இனி வற்புறுத்த வேண்டாம் அம்மா.”

“தம்பி நான் உன்னோடை கதைக்கிறதில்லை என்டிருந்தனான் இதைப்பற்றி. நீயும் ஒரு வெள்ளைக்காரியோடை சுத்துறாய் என்று எனக்குக் கதை வந்தது. நீ அதைக் கட்டப் போறியே சண்முகம்? அம்மாவின் தொண்டை கரகரத்தது. கண்ணும் கலங்கியது. சண்முகத்துக்குச் சங்கடம்.

“அப்படியொன்றுமில்லையம்மா. சும்மா பழக்கம்தான். கலியாணம் கட்டும் நோக்கமில்லை. நீங்கள் யோசிக்க வேண்டாம். அப்பாவுமில்லாமல் நீங்கள் என்னைக் காணி வித்துப் படிக்க அனுப்பினவீங்கள். உங்களைக் கலங்க வைக்கமாட்டீன். ஆனால் சித்திராவைச் செய்வதை என்னால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது”.

சண்முகம் என்று இரவு அவனுக்கு நித்திரை வரவில்லை. இது என்ன புதுப் பிரச்சனை. சூசன் தன்னைப் பற்றி அம்மாவிடம் சொல்லச் சொல்லி இருக்கிறாள். நான் என்னவென்றால் அவனைக்கட்டும் நோக்கில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். சாடைமாதையாக அம்மாவுக்குச் சொல்லுவமென்றால், இப்ப கதைக்கே இடமில்லை. சூசனின் பளிங்கு போன்ற உடம்பு நினைவுக்கு வந்தது. அப்படியே கண்ணயர்ந்தான்.

அடுத்த கிழமை அம்மாவோ சண்முகமோ சித்திராவைப் பற்றிக் கதைக்காமல் கவனமாக இருந்தார்கள். பயணம் போக முதல் அம்மா கண்கலங்கியபடி சொன்னாள் “எனக்கு இஞ்சை யாரும் இல்லைத்தம்பி.

அடிக்கடி கடிதம் போடு. அக்காவும் கொழும்பிலை. நீ வண்டனுக்குப் போயெண்டாலும் யோசிச்ச ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வா. இந்தக் காலப் பெட்டையளோட பாக்கேக்கை சித்திரா கெட்டவளில்லை. தெரிந்து செய்வது, தெரியாத இடத்திலை மாட்டுப்படுவதை விட நல்லது. நீ வெள்ளைக்காரியைக் கட்டுவது எனக்குத் துண்டாய் விருப்பமில்லை. இனி எது விதியோ அப்படி நடக்கட்டும். அப்பா இருந்தால் வேறுகதையாயிருக்கும். என்னவோப்பா படிப்பை முடித்துப்போடு. நீ நல்லா இருந்தால்தான் எனக்கு நிம்மதி. கவங்கிய கண்ணால் நீர் வழிந்தது. அம்மா விடை கொடுத்தாள்.

பிளேனில் சண்முகத்துக்கு ஒரே குழப்பம். நிம்மதியில்லை. அம்மாவை நினைத்தால் பாவமாக இருந்தது. அதேநேரம் தன்னுடைய வருங்காலக் கனவுகளையும் விட்டுக்கொடுக்க முடியவில்லை.

“ஹாய் ஷன்” என்று கொண்டு வந்து கட்டித்தழுவினாள் சூசன். Heathrow Airport Terminal 3 எப்பவும் போல் பல வண்ணத்துடன் கூடிய கூட்டமாக இருந்தது. சூசனுடன் ஒரு வெள்ளைக்கார ஆள் நின்றான். அவன் சண்முகத்துடன் கைகுலுக்கி தான் ‘பீட்டர்’ என்று அறிமுகப்படுத்திவிட்டு “nice to meet you” சொல்லி விடைபெற்றுப் போய்விட்டான்.

பீட்டர் தன்னுடைய பழைய Boy friend ஐ Airport ல் சந்திக்க வந்திருப்பதாகவும் சூசன் சொன்னாள்.

சூசன்தான் காரை ஓட்டினாள். வீடு போகும் வழியில் “அம்மாவிடம் என்னைப்பற்றிச் சொன்னாயா? என்ன சொன்னாள்? எப்படி இருக்கிறாள்?” என அடுத்துக் கேள்விகள். அடுத்தமுறை தானும் வருவேன் என்றும் சொன்னாள்.

“ஓம் சொன்னான். படிப்பை முடிக்கட்டாம். பிறகு யோசிக்கலாம் என்று சொன்னா” என்று சொன்னான்.

தொடர்ந்து வண்டனில் தானில்லாதபோது நடந்தவைகளைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு தனது பயணக் கதைகளையும் சொல்லிவிட்டு அநாகரீகம் என்று நினைத்து அடக்கியும் அடக்கமுடியாமல் கேட்டான் பீட்டரைப்பற்றி.

“ஓ அவனா... அவனை எனக்குப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து தெரியும். நல்ல பிள்ளை. He is fun to be with. But not as good as you in bed. I missed you Shun” என்று முடித்தாள்.

அந்தக் குளிரிலும் சண்முகத்துக்கு வியர்த்தது. ‘இப்படியா என்னுடன் பகிடி விடுவது.. சே.. என்ன சனம்..’ சண்முகத்துக்கு இனி வாழ்க்கையில் நிம்மதியே வராது போல் இருந்தது. ஊருக்குப் போகாமலேயே இருந்திருக்கலாம் என்று யோசித்தான்.

“என்ன ஷன் மெளனம்” என்று கேட்டாள் சூசன்.

“ஒன்றுமில்லை. பயணக்களை.. விட்டுக்குப் போய்ப்படுக்கச் சரியாகிவிடும்” என்று சமாளித்தான்.

□.

கற்பு என்பது ஒருவரின் ஒழுக்கம் பற்றிய கருத்தாகும். நமது மரபில் இது பெண்களுக்கு மட்டுமே உரியதொரு நிலையாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. 'கற்புநெறி என்று சொல்ல வந்தார் இரு கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்' என்ற பாரதியின் பிரகடனம் எமது சமுதாயத்தில் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு நமது மன விலங்குகள் உடைய வேண்டும். கற்பு பற்றிய நமது சமுதாயத்தின் பார்வை காலத்துடன் சிறிது மாற்றமடைந்துள்ளது.

முன்னர் பரபுருஷனை நினைத்துப் பார்த்தாலும் இழந்து போகும் கற்பு இன்று உடற்கூறு தொடர்பான, பாலுறவு தொடர்பான விஷயமாக மாறிவிட்டது. ஒரு வகையில் இது வரவேற்கத்தக்க வளர்ச்சியாயினும், முழுமையில் இதன் பெண்ணடிமை உள்ளடக்கம் மாறாமலே உள்ளது. அத்துடன் ஒருவரின் ஆன்மீக மதிப்பீடாக இருந்த இச்சொல் ஆபாசமான உடற்கூற்று விஷயமாக கீழறிங்கிவிட்டது.

கற்பு எனப்படுவது ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான நேர்மையான உறவு பற்றியதாயின், உறவில் நேர்மையினம் உள்ளபோது கற்பு இல்லாது போகிறது. அந்தளவில் ஆணும் பெண்ணும் கற்பு உள்ளவராயோ இல்லாதவராயோ இருக்கலாம் என்பதுதான் நியாயம். ஆண்களுக்கு இந்த விடயத்தில் விவக்களித்தது போதாதென்று நம் மொழியில் 'றேப்' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு கற்பழித்தல் என்ற பதத்தைப் புகுத்திப் பெண்களை மேலும் இழிவு படுத்துகிறோம். இந்தப் பதத்தை அதிகம் யோசனை இல்லாமல் எல்லோருமே பயன்படுத்தி வருகின்றோம். கற்பழித்தல் என்பதன் அர்த்தம் என்னவெனச் சற்றே ஆழமாகச் சிந்திப்போம்.

கற்பழித்தல் என்னும்போது கற்பு அழிக்கக் கூடியதாகிறது. அது ஒருவரது ஒழுக்கக்கேட்டால் மட்டுமே இழக்கக்கூடிய ஒன்றாக இல்லாது பிறரால் பறித்து அழிக்கக்கூடிய ஒன்றாகக் காட்டப்படுகிறது. ஆணொருவனால் ஒரு பெண் தன் விருப்பத்திற்கு மாறாக வலோற்காரமாகப் பாலுறவுக்கு உட்படுத்தப் படும்போது அப்பெண் எவ்வாறு தன் கற்பை இழக்க முடியும்? அங்கு ஒழுக்கமற்றவனும் ஒழுக்க விதிகளை முறிப்பவனும் வலோற்காரத்திலிறங்கிய ஆண் மட்டுமே. அவனது ஒழுக்கக்கேட்டின் மூலம் எவ்வாறு ஒழுக்கங்கக் கெடாத ஒரு பெண்ணின் கற்பை அழிக்க முடியும்? இது கற்புப் பற்றிய நமது மரபு சார்ந்த இலக்கணத்தையுங்கூட முரண்பாட்டிற்கு உட்படுத்துகிறதல்லவா?.

ஒரு பெண்ணை மட்டுமன்றி மனித உறவுகளில் முக்கியமானதான ஆண்-பெண் உறவையும், பாலுணர்வையும் கேவலப்படுத்தும் ஒரு இழிச்செயலைக் குறிக்குஞ்சொல் பாதிப்புக்குள்ளானவரை மேலும் புண்படுத்தும் வகையில் அமைவது நமக்கு வெட்கக்கேடானது. வலோற்காரமான முறையில், இசைவில்லாத ஒருவர் மீது திணிக்கப்படும் பாலுறவு என்ற பொருளை உணர்த்துமாறு ஒரு சொல்லை நாம் அமைப்பது அவசியம். அவ் இழிச்செயல் பெண்ணின் கற்பை எவ்வகையிலும் பாதிக்காதது என்பதை நினைவிற் கொண்டு கற்பழித்தல் என்ற சொல்லைத் தவிர்ப்பது தகும்.

கற்பு எனுஞ் சொல் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவான நெறியாகப் புதிய பொருளில் பயன்படுத்தாதவரை அது ஆணாதிக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவே இருக்கும். எனவே இன்று வழங்கும் பொருளில் (கற்புக்கரசி, கற்பிழந்தவள் என்றவாறு), கற்பின் அடிப்படையில் அமைந்த சொற்கள் நமது மொழி வழக்கினின்று நீக்கப்பட வேண்டும். ஒழுக்கம், நெறி என்ற சொற்கள் இருபாலாருக்கும் பொதுவானதால் மானிடரது தரத்தைக் குறிக்க அச்சொற்களைப் பயன்படுத்துவது வரவேற்கத்தக்கது.

நன்றி.... 'சக்தி' 1990

□

கற்பினைப் பெண்ணடிமைத்தனத்தின்

பிரதிபலிப்பென்று கருத முடியுமா?

கற்பினைப் பெண்ணடிமைத் தனத்தின் பிரதிபலிப்பு என்பதனை விட பெண்ணின் சமூகப் புனிதத் தன்மையின் பிரதிபலிப்பென்று கூறுவதே பொருத்தமானதாகும். சில ஆய்வாளர்கள் பெண்ணினை அடிமைபடுத்திய மானிய கால சமுதாயத்தில் கற்பு என்ற தத்துவம் தோன்றியமையினால் அதனை அடிமைத்தனத்தின் பிரதிபலிப்பென்று வாதிடுகின்றனர். ஆனால் மானிய கால சமுதாயத்தின் நிலச்சுவான் போன்ற உயர் வகுப்பு ஆண்களைத் தவிர ஏனைய வகுப்பு ஆண்கள் கூட அடிமைப் பட்டிருந்தனர் என்பதனை மறுப்பதற்கில்லை.

பண்டைத் தமிழர்கள் கற்பு என்ற மூடுதிரை மூலம் பெண்ணடிமை முறையினை ஏற்படுத்த முனைந்திருந்தால் பெண்ணை கல்விக்கும், செல்வத்திற்கும், வீரத்திற்கும், கடவுளாகச் சிருஷ்டித்து அன்னை பராசக்தியாக வழிபட்டிருக்க மாட்டார்கள். மேலும் தமிழர்களின் கற்பு என்ற தத்துவம் அவர்களின் ஏனைய மரபுகள் சம்பிரதாயங்களை விடக் கூடிய நெகிழ்ச்சித் தன்மை கொண்டதாகவுள்ளது. ஏனென்றால் பிற ஆடவனைக் கண்ணால் கண்டாலே கற்பிற்குப் பங்கம் என்ற பண்டைய தத்துவம் பிற ஆடவருடன் கைகுலுக்குவதன் மூலம் கூட மாசுபடமாட்டாது என்ற அளவிற்கு மாற்றமடைந்துள்ளது.

R. ஜெயரெட்ணராஜா.

கற்பு என்பது பெண்ணாடிமைத்தனத்தின் பிரதிபலிப்பே. ஆண் வழிச் சமுதாயத்தில் தனிச் சொத்துடைமை தோன்றியபின் (பெண்களுக்காக மட்டும் என்றே) வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆண்வழிச் சொத்து, தன் தனிச் சொத்தான மனைவிக்கு தன் மூலம் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமே சேரவேண்டும் என்ற சுயநலம் கொண்ட ஆண் தலையெடுத்த சமுதாய ரீதியே, 'கற்பு' என்பதாகும்.

செ. கணேசலிங்கம்.

கற்பு என்பது கருத்துபூர்வமானது. (Subjective) காலத்திற்குக் காலம் அதனது கருத்துக்கள் வேறுபட்டிருக்கின்றன என்பது மனித வரலாற்றின் நோக்கும் வேளையில் தெளிவாகிறது. தாய்வழிச் சமுதாயமாகிய ஆரம்ப நிலையில் 'கற்பு' என்ற ஒன்றினை மக்கள் உணர்ந்திருக்கவில்லை. (ஒரு பெண் பல ஆடவர்கள் மூலம் பிள்ளைகள் பெறுவது வரவேற்கப்பட்டது.) பெண் சமுதாயத்தின் முக்கிய அம்சமாய் - அன்றைய நிலையின் முக்கிய தேவையான அதிக அங்கத்தவர்கள் உருவாக்கும் ஒரு கருவியாக விளங்கினாள். அவளது முக்கியத்துவத்தின் காரணமாக அத்தகைய சமுதாயம் தாய்வழிச் சமுதாயமாக கருதப் பட்டது. ஆண் இரண்டாவது நிலையினை வகுத்தான்.

இன்றைய தந்தை வழிச் சமுதாயத்தின் பெண் இரண்டாவது இடத்திற்கு தள்ளப்பட்டுள்ளாள். சிக்கலான வாழ்க்கை முறை! குழப்பமில்லா உறவுமுறை நீடிக்கவேண்டும் - நீடித்த உறவு பரம்பரையாக தொடர பெண்ணின் 'உறவு' தன்மை திட்டவாட்டமாக குறித்த வரையறைக்குள் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்ற 'ஆண்' நோக்கிலே உருவாகியதே 'கற்பு' எனும் நெறி! (கேள்வி ஆணுக்கு கற்பு உண்டா இல்லையா என்பதைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதாகத் தெரியவில்லை.).

எனவே பெண்ணாடிமைத் தனத்தின் நாகரீகமான வெளிப்பாடே கற்பு எனும் கருத்து!

ஆ. ஜெகசோதி.

“கற்பு”, “பெண்ணாடிமை” ஆகிய இரு கலைகளைக் குறிக்கும் சொற்களும் இரு வேறு பாரம்பரியத்தில் முகிழ்த்து, ஒன்றில் மற்றொன்று தாக்கம் ஏற்படுத்திக் கூர்வடைந்தவை.

தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு கற்புடன் உள்ள உறவு விசித்திரமான ஒரு pre-occupation அல்லது fixation எனலாம். கிட்டத்தட்ட இப் pre-occupation ஒரு வியாதி போன்றது (கற்பு அல்ல). நிலப் பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பில் கற்பு நிலை என்ற concept வள்ளுவர், கம்பன், இளங்கோ போன்ற கவிகளின் கண்ணகி, சீதை போன்ற இலட்சிய பிம்பங்களினால் செழித்து, அக்கவித்துவத்தால் ஊட்டம் பெற்று அழமாக வேருன்றியுள்ளது. கற்பும், அது தொடர்பான

பிம்பங்களும் திடீரெனப் புறக்கணிக்கப்பட்டால் சராசரித் தமிழிப் பெண்ணின் ஆளுமை சிதைவுறச் சாத்தியம் உண்டு. மேல் நாட்டுக் கலை, கல்வி கேள்விகளின் கல்விவினால் "கற்பு" யீளாய்வு செய்யப்பட்டு "பெண்ணடிமை" என்ற concept உருவாகியது. கற்பு இரு பாலாருக்கும் ஒரு பொதுவான வாழ்க்கை நெறி என்று பாரதியால் பகுத்தறிவுத் தளத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. இப்பரிணாமத்தில் புதிய சிக்கல்கள் சுதந்திரத்திற்குப் பின் ஏற்படலாயிற்று. சாதி, சமய, வர்க்க அடிப்படையிலுள்ள சமுதாயத்தைக் காபாந்து பண்ணப் படித்த பெண்களே ஆண்களை விடத் தீவிரமாகினர். தங்கள் உரிமைகள், சுதந்திரம் என்று பேசினாலும், திருமணம் என்னும் போது, சாதி சமய எல்லைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம் கடக்க முயன்றாலும், படித்த பெண்கள் வர்க்க எல்லையைக் கண்டு தயங்குகிறார்கள். படித்த வாலிபர்கள் படிக்காத பெண்களை மணந்தாலும் எல்லாப் பெண்களும் எல்லா மட்டங்களிலும் உத்தியோக மாப்பிள்ளைமாரை மணம் செய்ய முற்படவும், மிகவும் போட்டியுள்ள திருமணச் சந்தை உருவாக்கப்பட்டது. ஒரு பெண் எஞ்ஜினியர் ஒரு டாக்ஸி டிரைவரை மணக்கும் அளவுக்குத் தைரியம் பெறவில்லை. ஏதோ ஒரு வகையில் புகலிடமளித்த பழைய பிம்பம் சிதைந்த நிலையில் வியாபார ரீதியான மண ஏற்பாடு பல படித்த பெண்களைப் பாதிக்கவே, அதனால் ஏற்பட்ட மனச்சுமையை "பெண்ணடிமைத்தளம்" என்ற எதிர்ப்புணர்ச்சியினால் சமாளிக்க முயல்வது தெரிகிறது.

எனவே பெண்ணடிமைத்தளம் இருக்கிறதென நீங்கள் உணர்ந்தால் "கற்பு" அதன் முக்கிய பிரதிபலிப்பு என்று கூறலாம். அடிமைத்தளம் இருக்கிறது என்று தெளிவாக உணர்ந்த பிறகு, மந்தமாக அந்நிலையை ஏற்றுக் கொள்வதனால் "கற்பு" எனும் Concept இன் பாதிப்பு இன்னமும் இருக்கிறது எனக் கொள்ளலாம். இந்த நிலையில் கற்பு ஒரு விலங்காக மாற்றம் பெறுகிறது. இந்நிலைகளினால் பெண்கள் மட்டும்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கூற முடியாது. பாலியல் உறவு தொடர்பாகத் தன்னம்பிக்கை குறைவு, குழப்பம் ஆண்களிலும் ஸ்திரமற்ற நிலையை உருவாக்கியுள்ளது.

சி. குமாரபாரதி.

பெண்கள் அடிமைகளாக இருந்த ஒரு காலத்தின், சமுதாயத்தின் எச்சசொச்சமாய் இது வந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறீர்களா? எனக்குத் தெரியாது. ஆராய்ந்து தகவல்களைச் சேகரிக்க வேண்டும். வரலாற்றுத் தகவல்களைச் சேகரித்தாலும் இப்போது இருக்கும் நிலையை விளக்குவதற்கு எவ்வகையில் அவை உதவும் என்பது தெளிவில்லை.

அல்லது கற்பு என்கிற கருத்துக்குப் பெண்கள் இப்போது கொடுக்கிற மதிப்பு அவர்களிடத்திலே குடிக்கொண்டிருக்கும் அடிமைத்தளத்தால் ஏற்படுவது என்று சொல்லலாம் என்கிறீர்களா? பொதுவில், ஆண்களும் கற்புடையவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்று பெண்கள் விரும்புகிறார்கள். இதை எதன் பிரதிபலிப்பு என்பது?.

இப்படி இரு பாலார்க்கும் ஒரு விருப்பம் இருக்கிறது. இது எப்படி வந்தது, ஏன் வந்தது என்று தெரியவில்லை. மனிதக் குழந்தைகள் வளர்வதற்கு அதிக காலம் எடுக்கிறது என்பதற்கும் இதற்கும் தொடர்பு இருக்கலாம். இது மிகவும் சிக்கலான விடயம். சிவ சமுதாயங்களிலே இப்படி ஒரு கோரிக்கை இல்லை என்கிறார்கள். அது எப்படியிருப்பினும் அதை வைத்துக் கொண்டு, இருக்கிற இடத்திலே இது பிழை என்று சொல்லலாமா?.

ஒரு இலட்சியம், ஒரு விருப்பம் இருப்பது என்பது ஒன்று. அதை நிரூபிப்பதற்கு நிறைவேற்றக் கூடிய நிலைகள் இருக்கின்றன என்பது இன்னொன்று. தங்களது எதிர் பார்ப்புகளை ஆண்களால் வலியுறுத்த முடிகிற அளவிற்கு எப்போதும் பெண்களால் முடியவில்லை என்றால் அதற்கு நீங்கள் சொல்வது போன்ற காரணங்கள் இருக்கலாம்.

இந்தக் கேள்விக்கு விடை தெரிந்து என்ன செய்யப் போகிறோம்? வரலாறு போலத் தரப்படுகிற விடைகள் ஒவ்வொரு காலமும் தளக்கென்று ஏற்படுத்திக் கொள்கிற புராணங்கள் எனத் தோன்றுகிறது. எமக்குப் பிடிக்கும் புராணங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரோ அதற்கும் முன்போ ஏதோ நடந்தது என்று தெரிந்து கொண்டோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அது எப்படி நடந்தது என்பதை வைத்து எங்களது நடவடிக்கைகளை அங்கீகாரம் செய்வதில் எங்களுக்கு உண்மையில் இவ்வளவு அக்கறையிருக்கிறதா? வேறு மாதிரி நடந்ததென்றால் அதற்காக எங்களது போக்குகளை விட்டுவிடுவோமா?.

செ.வே. காசிநாதன்.

நன்றி.... நூட்பம் 1980

ஆணை மையமாக வைச்சு இயங்குகிற சமூகத்திலே பெண் பாதுகாப்பைத் தேடுறதிலே ஆச்சரியமில்லை. நமது நாட்டுப் பெண்களுக்குக் கணவன் எங்கிற ஸ்தானம் தான் முக்கியம். கணவன் கூட இல்லை. கணவன் உயிரோடு இருந்தால் போதும். அவனைக் கூடையிலே இன்னொரு பெண்ணோட விட்டிலே கொண்டு விடறது தான் கற்புன்னு நினைக்கிற நாட்டிலே வேற எதை எதிர்பார்க்க முடியும்.

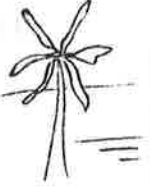
இந்திரா பார்த்தசாரதி.

எங்கே நீ?

முன்பனிக் குளிரில்
 மரங்கள் -
 விறைப்பாய் நின்றன.
 முகம் துடைத்து
 மலர்கள்
 கணாவிழிக்கும் நேரத்தில்
 புற்கள்
 இதழ் வியர்த்தன.
 என் மனதிலோ
 உன் நினைவு
 நெருஞ்சியாய் நெருடிற்று!
 கைகளில் கனமேந்தி
 கனலிடை வாழ்ந்த நம் வாழ்வு...
 காற்று மோதும் கடற்கரை மணலில்
 கால் துழைத்து பலமைல் நடந்து,
 பொன்னிறம் காட்டும்
 நெற்கதிர் வளர்
 வயல் வெளியில் அலைந்து,
 கடலின் அலையில் நனைந்து,
 கரியதாய் நீண்டு விரிந்த
 தார் தெருவில் கால் பதித்து,
 கானகத்தே காரிருளில்
 தடம் புரண்டு திரிந்து,
 சவசலத்து நீளும் ஆற்றின் கரையில்
 உடை உலர்த்தி...
 ஓ!
 எங்கே போய்விட்டாய் நீ?

உன் உயர்ந்த உருவம்,
 பளீரென்ற புன்னகை,
 தலையசைக்க தானசையும்
 இரட்டைப் பின்னல்,
 துவக்கை தோளில் சார்த்தி
 துணிவாய் நடக்கும்
 உன் கம்பீரம்...
 இவற்றுள் நான்
 எதனை மறப்பேன்?

நேரிழை

துவள்கையில் தூக்கிவிட்டு
 என் -
 கண்ணீரை காயவைத்து
 உணலுட்டி, தோளில் தட்டி
 உறங்க வைத்து...
 எனக்கு அன்னையாய் போன
 நீ எங்கே?

தோளின் சுமையை இறக்கிவிட்டு
 தேசத்திற்கான என் கடமையுடன்
 உன்னையும் கூட
 நான் -
 மறக்க முடிவு செய்த அன்று
 என்னை -
 இறுதியாய் திரும்பிப் பார்த்து
 கண்களில் கண்ணீரையும்
 தேக்கிவைத்த உன் பார்வை
 இன்றும் என்னை சுட்டெரிக்கிறதே!
 எனக்கு நீ வேண்டும்!
 உன் அன்பையும் அரவணைப்பையும்
 பாசத்தையும் நேசத்தையும்
 அப்போது
 உணரத் தெரியவில்லை எனக்கு!
 இப்போது நீ வேண்டும்!
 சுயநலம் மட்டுமே
 நிறைவாய் இருக்கின்ற
 இந்த பூமியில்
 நானாகத் தொலைத்துவிட்டு
 உன்னைத் தேடியவையும்
 எனக்கு -
 நீ வேண்டும்!

மெல்பன் காற்று

கோடானு கோடி பணம் குவீத்தவர்களைப் பற்றிக் கதை கதைபாய்க் கேட்டிருக்கிறோம். உலகின் மிகப் பெரிய பணக்காரர்கள், அவுஸ்திரேலியாவின் மிகப் பெரிய பணக்காரர்கள் என்று பத்திரிகைகளில் தரவுகளும் வெளியாகின்றன.

நீண்ட காலமாக என் மனதில் இருந்துவரும் ஒரு கேள்வி: 'இவர்களெல்லாம் இவ்வளவு பணத்தையும் சேர்த்து வைத்திருந்து என்னதான் செய்வார்கள்?'

பழைய ஓவியங்களை சர்வதேச ஏவ விற்பனைகளின் போது ஆயிரக் கண்கிலும், வட்சக் கணக்கிலும் பணம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். இப்படி வாங்குபவர்களைத் தூண்டும் சக்தி என்ன? ஓவியத்தின் மேலுள்ள துணுக்கமான ரசனையா? உண்மையில் இவர்களின் பவர் ஓவியத்திற்கும், கருவாட்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதவர்கள். மற்றவர்களால் சொந்தமாக்கப்பட முடியாத ஒரு பொருளைத் தமக்குச் சொந்தமாக்கி வைத்திருக்கும் சக்தி இவர்களுக்கு உள்ளது. இதை நிலைநாட்டி மகிழ்வதே இவர்கள் பெறும் திருப்தி. இவற்றை வைத்திருப்பதால், தம்மை மனிதர்களில் உயர்ந்தவர்களாகக் கணித்துக் கொள்வார். இன்றைய உலகின் பொருளாதார அமைப்பில், பழைய ஓவியங்களும், முத்திரைகளும் விலையுயர்ந்த விற்பனைப் பண்டங்கள். பெறுமதிகளுக்கும் மனித தேவைகளுக்கும்மிடையே சிலவேளை தொடர்பு காண முடியாது.

தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டங்களில், ஆங்கிலப் பரிச்சயம் குறைந்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சிரமங்கள் பற்றிக் கடந்த இதழில் வந்தது. இந்த விஷயத்தில் ஏற்கனவே செயற்குழு அக்கறை எடுத்திருந்ததாக அறிகின்றோம். சமீபத் தமிழ் அகதிகள் எதிர்பாக்கும் பிரச்சனைகளை நமக்கு அறியத்தரும் வகையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கூட்டம் தமிழில் இடம்பெற்றுள்ளது. இது வரவேற்க வேண்டியது. பெறுபேறுகளை எதிகாலத்தில் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்குமென நம்பலாம்.

அங்கக் குறைபாடுள்ளவர்களைக் கேலி செய்வதையும், அவர்களுடன் சேட்டை விடுவதையும் இவ்வகையில் அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் ஏனைய பல சமூகங்களில் அவர்கள் மிகவும் மரியாதையோடும், வசதிகளைப் பெறுகிறார்கள். கால்களை இழந்தவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் உயர்ந்த பட்டப் படிப்புகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். எமது சமூகமோ அவர்களைத் தெருவோரப் பிச்சைக்காரர்களாகத்தான் ஆக்குகிறது. அவுஸ்திரேலிய மானிடங்களில் கண பார்வை மங்கியவர்களுக்காகவும், இல்வாதவர்களுக்காகவும் என்று ஒரு முழு நேர வானொலியே இயங்குகின்றது. Radio for the print hand-capped (RPH) என்ற இந்த நிலையம் மெல்பனில் மிகவும் பயனுள்ள நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்புகிறது. தினசரிப் பத்திரிகைகளெல்லாம் வாசிக்கப் படுகின்றன. கண்பார்வை உள்ளவர்கள் கேட்பதற்கும் நல்ல ஒலிபரப்புத்தான். (நள்ளிரவில் BBCகூடக் கேட்கலாம்). பொதுமக்களின் ஆதரவும், தொண்டர்களின் சேவையும் இந்த நிலையத்துக்குத் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது.

பொருளாதாரமும் இனவாதமும் தொடர்புள்ளவை என்பதை மறுப்பவர்களும் உள்ளர். இப்பொழுது அடித்தொழிலாளர்கள் ஏற்பட்டுள்ள பெரும் பொருளாதாரப் பின்னடைவால், சமூகத்தில் பாரிய நெருக்கடியும், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் காணப்படுகின்றன. இதனைத் தொடர்ந்து ஆங்காங்கே நிறுவனங்களும் முன்னரையிட அதிகளவில் தலையைக் காட்டிப் பார்ப்பதையும் பவர் இதுவரையில் உணர்ந்திருக்கக் கூடும். மனித தேவைகள் நிறைவேறாதபோது, நிதான சிந்தனையும், பகுத்தாராயும் பண்பும் இழக்கப்பட்டுப் போகின்றன. இதனை வளர்ச்சியடைந்த வேறு நாடுகளிலும், பின்தங்கிய நாடுகளிலும் கண்டோம். இனவாதத்திற்குக் காரணம் பொருளாதாரம் மட்டும்தான் என்று சொல்லமுடியாவிட்டாலும், அது வகிக்கும் முக்கிய பங்கை மறுக்கமுடியாது. நீண்ட காலத் தூரப் பார்வையில் பார்த்தால், உலகின் பொருளாதார ஓட்டப் போட்டியில் அடித்தொழிலாளர் வெற்றி நிலையைத்தான் அடையுமென்பதற்கு ஒரு உத்தரவாதமும் இல்லை. அதுபோலவே, இங்கும் இனவாதமும், நிறுவனமும் வளராதது என்பதற்கும் ஒரு உத்தரவாதமுமில்லை.

விமர்சனம் என்பது - அது எந்தத் துறையில் இருந்தாலென்ன - மிகவும் பயனுள்ள, தேவையான வீரமும்.

இலக்கியம், அரசியல், வீட்டுநாள், சமயம், விளையாட்டு, சமூக வீரமும் - எல்லாவற்றுக்கும் விமர்சனம் இன்றியமையாதது. விமர்சனத்தை எவரும் வெறுக்கத் தேவையில்லை. அல்லது விவகி ஓடவும் தேவையில்லை.

அணுகுண்டு கூடாதென்று சொல்வதற்கு, அணுகுண்டைச் செய்ப்பதே தெரிந்திருக்கத் தேவையில்லை. விமர்சிப்பதற்கு, ஒருவர் நாவலாசிரியராக இருக்கத் தேவையில்லை. அரசியலை விமர்சிப்பதற்கு ஒருவர் அரசியல் வாதியாக இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

விமர்சனத்துக்கு, சமுதாயத்தின் சிந்தனைக் கண்ணைத் திறக்கும் சக்தியுண்டு. சமுதாயத்தின் அரணாக அமையும் சக்தியுண்டு. உண்மையில் எமது சமூகத்தின் பல சாங்குகளுக்கு ஆற்றலும், துணிவும், உறுதியும், நேர்மையும் கொண்ட ஒரு வலுவான விமர்சன இயக்கம் இல்லாமல் போனதும் ஒரு காரணமாகும்.

வாயுபகவானைச் சிவர் கண்டு கொள்ள விரும்புகின்றனர். இது எவ்வளவு சாத்தியமாகும்?

(மெல்பன்) காற்று வீசும் போது உணரலாம். ஆனால் காணலாமா?

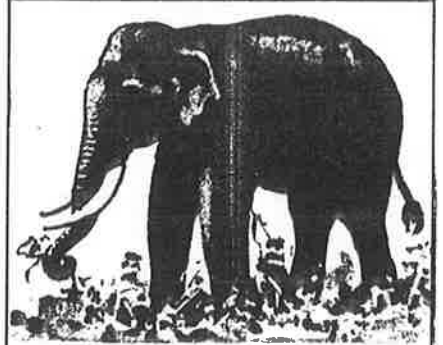
தொடர்ந்துவரும் இதழ்களில் மெல்பன் கற்றுக்கு பலரும் எழுத உள்ளனர். எனவே வாயுபகவானைக் காண விரும்புவோர், வெவ்வேறு தேற்றங்களைப்போகாண்பார்! வாயுபகவான் ஒரு கருத்துருவியென்பதற்கு தனிமனிதர்வார். உண்மையில் மெல்பன் காற்று பலரது கருத்துக்கள் வெளிப்படும் களமே.

வாயுபகவான்

ஐ

ஐயா

ஐராவதம்

௨ ௨ ௨ ௨ ௨ ௨ ௨

௨ ௨ ௨ ௨ ௨ ௨ ௨

ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ

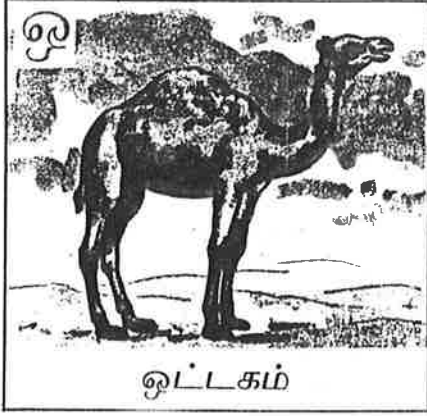
ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ

ஐ

ஐந்து

ஐவர்

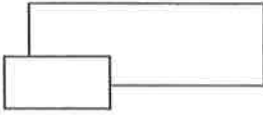
ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ

ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ

ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ

ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ

வானொலி வடிவம்

2

வாகதேவன்

வானொலி விந்தைக்குப் பல காரணங்கள் உண்டு, என்று தொகுத்து வைத்துத் தொடரும் என்று அறிவித்திருந்தோம். இதற்குக் காரணம் இது என்ன விந்தை என்று அறியப் பல வாசகர் வழிமேல் விழி வைத்து அடுத்த மரபுக்காகத் தவம் கிடக்க வேண்டும் என்ற சூழ்ச்சியினாலல்ல! இடம் போதாமையே இத் தொக்குத் தோன்றக் காரணம்.

வானொலி அறிவிப்பாளன் வேறெந்த மேடை அறிவிப்பாளனையும் விடத் தன் குரலைப் பண்பட்ட முறையிற் பாவிக்கக் காரணம் முறையான பயிற்சியும் அனுபவசாலிகளின் ஆதரவும் ஆகும். பல புதிய அறிவிப்பாளர்கள் வானொலிப் படியில் துழைந்து நான்காம் நாள் வால் நறுக்கி அனுப்பப்பட்ட கதை நிறைய உண்டு. காரணம், நல்ல குரல்வளம், உச்சரிப்புத் திறன் இருந்தும் பயிற்சியின் போது அவர்களைத் திருத்தவே முடிவதில்லை. அனேகர் 'ராஜா' போன்று பேசிப் பழகி இன்னொரு ராஜாவாக அறிவிப்புச் செய்வார்கள். வானொலி ஒருபோதும் இன்னொரு ராஜாவை, ஹயிடடை, மயில்வாகனத்தை, பரராஜிங்கத்தை உருவாக்கப் போவதில்லை. அது நடைமுறையிற் சாத்தியமுமில்லை.

ஏனெனில், அவரவர்க்கு வாய்த்த அந்தக் குரல் வளத்துக்கும், அறிவிப்பு நடைக்கும் பலம் சேர்ப்பது அவர்களோடு சேர்ந்த அந்தத் திறமை, பளிச்சென்று அவ்வப்போது அவர்களுக்குள்ளே மின்னும் சாதார்ப்யம். கையேட்டில் எதுவும் இல்லாத போதும் ஒலிவாங்கிமுன் அமர்ந்ததும் கோவையாக, சுவையாக சொற்களைக் கோர்த்து சொக்கிப்போகும் வகையில் நேயர்களைத் திணரடிக்கும் மேன்மை, இவற்றையெல்லாம் ஒருவரது குரலையும், நடையையும் கொப்பியடிக்கும் ஒருவனால் கொண்டுவரவே முடியாது. ஆகவே நீ நீயாக, உன் குரலாக, உன் நடையாக ஒன்றைப் பின்பற்று. அதிலே தேர்ச்சி பெறு, அதன்பின் உனக்கொரு ஆளுமை ஏற்படும். உன்னையும் ஒருகாலத்தில் ஒருவன் பின்பற்றத் தொடங்குவான்!.

இதைத்தான் பயிற்சியாளர்கள் அரிச்சுவடியாகச் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். அதிலே உண்மையும் உண்டு.

மயில்வாகனன் என்றொரு வானொலி மன்னன் கோலோச்சிய காலத்தே குளப்படி காரப் பையனாக துழைந்தவன் K.S.ராஜா. (நட்புக்கருதி 'ன்' போட்டழைப்பதற்கு மன்னிக்க!). யதார்த்தமாகச் சொல்வதானால் இந்த மயில்வாகனத்தை மங்கிப்போகச் செய்து, வானொலிக்கு இன்னொரு நடை, இன்னொரு உச்சரிப்பு, இன்னொருவகைத் தயாரிப்பு, வழங்கல் (Presentation) வடிவமும் கொடுக்கலாம் என்பதை நிரூபித்தவன் அந்த ராஜா.

ராஜாவுக்குப்பின் அப்துல் வறுமட என்றொரு அலுவல்காத, நலுவல்காத அமைதியான ஆளுமைமிக்க இன்னொரு குரல் இது இப்படியும் இருக்கலாம் என்று இன்னொரு வழியைக் காண்பித்தது, பின் அதை வானொலி வழமை என்று வியக்க வைத்தது!.

இவ்வாறு இம்முன்று குரல்கள் முன்று படிவங்களாக, புதைபொருள் ஆராச்சியாளர் கிண்டும்போது மண்படிவங்கள் அவற்றின் புவியியல், சமூகவியல் துணுக்கங்களைக் காண்பிப்பதுபோல வானொலி வரலாற்றின் வளர்ச்சியை நமக்குக் காலக் கண்ணாடியாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது, பல்வேறு பக்கக் குரல்கள் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராக, சுசீலா, சௌந்தரராஜன் என்ற மூலதனத்தை மட்டும் வைத்து முன்னுக்கு வாயுவாது இன்னும் சில விஷயங்களை சாதிப்பதன் மூலம் மக்கள் மனதிலும், வரலாற்று ஏட்டிலும் இடம்பிடிக்க முயன்றன. முயன்றது மட்டுமன்றி முடித்தும் காட்டின. அவற்றில் முக்கியமான இருவர், நண்பர் பரராஜசிங்கம், நண்பர் சில்லையூர் செல்வராஜன் ஆகியோர்.

விளம்பர சேவையாகப் படத்தையும் பாட்டையும் வைத்தே பிழைப்பு நடத்தும் ஒரு சேவைக்கு புதிய பரிணாமம் வழங்கும் முயற்சியாக "இதய ரஞ்சனி" என்றொரு இதயத்தைத் தொடும் இங்கித நிகழ்ச்சியை தோழன் சண்முகலிங்கத்தோடு சங்கமித்துச் சங்கையொலியாக வழங்கிய பெருமகன் பரா. பராவின் சங்கீத ஞானம், தமிழின் ஆழந்த புலமையை அறியத்தூக்கின்ற துடுக்கு, எப்பொழுது எவ்விடத்தில் எந்தத்திறமையைக் கண்கிறாரோ அதை அவ்விடத்தில் கைகட்டி வாய்பொத்திப் பணிவாக வாங்கிக்கொள்ளும் பெருந்தன்மை ஆகியன, பராவை படித்தோர் மத்தியில் இவன் தரமானவன், இவனது நிகழ்ச்சியில் தரம் இருக்கிறது என்று இளங்காட்டியது.

இதே போல சில்லையூர் செல்வராஜன் என்ற பல்கலை வேந்தன். இவரை இவரது வித்துவம் கருதி கலை இலக்கிய நண்பர்கள் 'வாத்தி' என்றுதான் அழைப்பார்கள். ஒரு வாத்திக்கேற்ற வாஞ்சையோடு எதை எப்போது கேட்டாலும் அதை அப்போதைக்கேற்றவாறு ஆயத்தம் செய்துவந்து அழகாகத் தொகுத்தளிப்பார் வாத்தி.

விளம்பர சேவையோ, தேசியச் சேவையோ, செய்யும் சேவையைச் செவ்வளவு செய்வது சில்லையூரின் சிறப்பம்சம். வானொலியில் எத்தனையோ தயாரிப்பாளர்களை இன்னல் இக்கட்டிலிருந்து எத்தனையோ தரம் காப்பற்றிய பெருமை இவருக்குண்டு. உலகத் தலைவரா? அரசியல்வாதி? இலக்கியகாரனா? எவன் மண்டையைப் போட்டாவென்ன? இருக்கவே இருக்கிறான் சில்லையூர். "இன்று மாலை ஆறாமணிக்கு அஞ்சலி நிகழ்ச்சி" இவ்வாறு அறிவிப்புப்போகும். ஆறாமணிக்கு இரண்டு நிமிடமிருக்கும் போது ஐந்தாறு துண்டுக் காகிதங்களோடு 'சொறி, கொஞ்சம் வேட்டாப்போச்சு' என்றபடி கலையகத்துள் துழைவான் பாவி, நிகழ்ச்சி முடிந்து வெளியே வந்ததும் இவ்வளவும் இவருக்கெப்படித் தெரியும் என்று இந்த முனையில் தயாரிப்பாளனும், அந்த முனையில் நேயரும் மூக்கில் விரலை வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இப்படி தனிப்பட்டோர் மான்மியம் தாள் தாளாக எழுதலாம். ஆயினும் இவை இங்கே தொகுக்கப்படக் காரணமும் உண்டு. ஆம்! ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் தனித்துவம் என்றொரு தார்மியம் உண்டு. அதைக் கொச்சைப்படுத்துவதன் மூலம், தான் தன்னை இழப்பதோடு தன் தரத்தையும் இழக்கும் நிலையேற்படும்.

ஆகவே வானொலி அறிவிப்பாளன், தயாரிப்பாளன் தன் தனித்துவத்தை பேணுவதோடு அதனை மெருகேற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, தன் திறமை, அறிவு, ஆற்றல் ஆகியவற்றில் முழு நம்பிக்கை இருக்கின்ற அதேவேளை, அருகதையுள்ள எந்த அடுத்தவன் கருத்துக்கும் கைகட்டி வாப்பொத்தி மதிப்பளிக்கும் பண்போடு அடுத்தவன் திறமையைப் பயன்படுத்தும் பக்குவம் வேண்டும்.

மேலே சில வரிகளில் மதிப்புக்குரிய நண்பர்களை 'ன்' போட்டு அழைத்ததைக் கவனித்திருப்பீர்கள். அவர்களை 'ர்' போட்டு அழைத்திருந்தால் என்னைக் கலைத்து அடிப்பார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். காரணம், என்னதான் வயது வித்தியாசம், அனுபவ வித்தியாசம் என்று எங்கள் வட்டத்துக்குள்ளே இருந்தாலும், கலைத் துறையில் மிக நெருங்கியதும் கூட்டுப்பொறுப்பு, கூட்டு உணர்ச்சி, நட்பு என்பன இவ்வித்தியாசங்களை இழுத்தெறிந்து ஒரே தட்டில் வைத்து ஏற்றத்தாழ்வுகளை வெட்டியெறிந்து விடுகின்றன. இந்த இணைப்பே இன்றெல்லாம் பேசப்படும் இணையில்லாப் பல தயாரிப்புகளின் வெற்றிக்குக் காரணம்.

தயாரிப்பாளன் சட்டம்பியாகவும், நடிகளோ கலைஞனோ மாணாக்கனாகவும், ஒரு சூனியச் சூழலில் இருக்கும் போது, இதயத்தைத் தொடும் ஒரு கற்பனையை அப்படியே உயிர் கொடுத்துக் கட்டியெழுப்புவது சாத்தியமானதல்ல.

தயாரிப்பாளன் உட்பட நிகழ்ச்சியிற் பங்கேற்கும் அனைவரும் தமக்குள்ளே நிலவும் மாயப் போர்வையை விவக்கி சுமுகமான, ரம்யமான சூழலுக்கு வந்தபின்தான் ஒத்திகை ஆரம்பிக்கும். தயாரிப்பு நிலையில் சில வேளைகளில் வயதில் அனுபவத்தில் சிறிய ஒரு நடிகளோ, நடிகையோ சில உக்திகளை அல்லது தயாரிப்பாளனுக்குத் தோன்றாத சில துணுக்கங்களைச் சுட்டிக் காட்டல் கூடும். அதை ஏற்று உற்சாகப் படுத்துவதன்மூலம் அவனிடமிருந்து இன்னும் சிறந்த உள்ளீட்டை எதிர்பார்க்க முடியும்.

ஆக மொத்தத்தில் தயாரிப்பாளன் 'தான்' என்ற மமதைக்கு ஆட்படாது இனிமையோடு இன்னொருவன் கருத்தை மதிக்கும் பண்பை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்!. இவையெல்லாம் சேர்ந்தே அந்த வீரதைக்கான களத்தை, சூழலை அமைக்கின்றன.

சூழல் சரியாக அமைந்ததும் அடுத்த சூக்குமம் என்ன என்பதை நோக்குதல் நன்மைக்குரியது. ஓராயிரம் ஒலி வாங்கிகள், ஓராயிரம் தயாரிப்புப் பெயர்களோடு உலக உலா வருகின்றன. ஆயினும் ஒரே ஒலி வாங்கியை வெவ்வேறு இடங்களில், அதாவது மேடையில், வீதியில், பூங்காவில், வானொலிக் கலையகத்தில் என்று பாவிக்க முடியும். இந்த வேறுபட்ட இடத்தெரிவுகளில் நாம் முன்னே கண்ட களத்தை அல்லது ரம்யமான கலாக்களின் கற்பனையை விருப்பத்திற்கேற்ப வார்த்தெடுக்க வசதியான இடம் கலையகம் ஒன்றுமட்டுமே. நீயாக உருவாக்கப் போகும் ஒலியை, நாதத்தை அல்லது அலறலைத்தவிர வேறெந்த இடையூறுமில்லாத நிசப்தச் சூழல் கலையகம். இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், உன்னை நீயாக, உன் உணர்வை அதுவேயாக அந்த ஒலிவாங்கி இனங்காட்டப் போகிறது. ஆகவே இப்போது அதை நீ ஏமாற்றமுடியாது. நீ சிரித்தால் அது சிரிக்கும். நீ அழுதால் அது அழும். அதாவது உன் குரல் வீரதைக்கு அது அடிபணியும். இப்போது இங்கே இந்த ஒலிவாங்கி ஓர் உயிருள்ள உடகம்.

இந்த ஒலிவாங்கி வலிமையை, வல்லமையைப் புகழுவோ என்னவோ, அனுபவம் மிக்க ஒலிபரப்பாளர்கள் வானொலியை person to person medium) ஆளுக்கு ஆள் அல்லது மனதோடு மனது உரசும் சாதனம் (எந்த மொழிபெயர்ப்புச் சரியோ அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்) என்று அழைப்பார்.

ஒரு மேடைப்பேச்சாளன், அறிவிப்பாளன் ஆயிரம் பேருக்குப் பேசுகிறான். ஆனால் வானொலி அறிவிப்பாளன் ஒரே ஒருவனோடுதான் பேசுகிறான். அப்படி அந்த ஒரே ஒருவனோடு பேசும்போது பொய்ப்பேசாத ஒலிவாங்கியும், ஒரேயொருவனோடு பேசும் தன்மையும் வெளியீடுகிறது. ஆயிரம் பேர் கேட்டாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் இது என்னோடு, எனக்குமட்டும் பேசப்படும் வார்த்தை என்ற மாயையை உருவாக்கிறது. இது எப்படிச் சாத்தியம், இது என்ன பேதமை என்று வியக்கின்றீர்களா? இதோ ஒரு உதாரணம். - ஒரு அழகான மனித ஓவியத்தின் முன் முன்னூறு பேர் நின்றாலும் அந்தப் படத்திலுள்ள கண்கள் பார்க்கும் முன்னூறு சோடிக் கண்களுக்கும் இது என்னைத்தான் பார்க்கிறது என்ற மாயையைத் தருவதில்லையா? அதேபோல ஆனோடு ஆள் பேசும் பாவனையில் பேசப்படும் வார்த்தைகள் கேட்பவர் நெஞ்சிலும் ஆழப்பதிந்து அறிவைத் தூண்டிவிடுகிறது.

ஆயினும் இந்த ஆனோடு ஆளென்ற அடிப்படை அவ்வப்போது அறிவிப்பாளனை அல்லற்பட்டு அவதிப்பட வைக்கின்ற சங்கதி என்பதை மறுப்பதற்கில்லை! இது சொல்லச் சுகமானது, செய்யச் சுகமானதல்ல! எப்படி எல்லோரும் என்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அப்படி எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வதாயின் அவர்களுக்காக என்கருத்தைத் தள்ளிவைக்க வேண்டுமா? என்றெல்லாம் நெஞ்சில் ஆயிரம் கேள்விகள் அலையலையாகப் பாயும். அதற்கு விடை உன்கருத்தை வானொலி நிலைய வாசற்படியில் வைத்து விட்டு பொதுக்கருத்தோடு, பொது உண்மைகளோடு அவற்றைத் தொகுத்துத் தரப்போகும், நடுவிலையாளனாக கலையக கதவுகளைத் திற. பின் ஒலிவாங்கியின் ஒத்துழைப்போடு ஆயிரமாயிரம் தனிநபர்களை தனியாகச் சந்தித்து அவர்கள் இதயக்கதவுகளையும் திற.

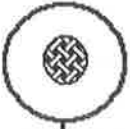
இது நீ ஏற்றாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் உன் கடமை! இதை யாகமாகச் செய், யாசிக்காதே! எப்போது உனக்கு உடன்பாடல்லவென்று உன் உள்ளுணர்வு சொல்கிறதோ, அப்போது அந்தக் கடமைக்கு நீ வாயக்கற்றவன். இதை நீ உணராத போது, நீ சமூக உணர்வு மிக்க கலைஞனல்ல ! நீ ஒரு வியாபாரி !!

□

எதிர்ப்பைக் கண்டு பயப்படாதீர்கள். முன்னேற்றத்திற்கு எதிர்ப்புகள் இன்றியமையாதவை. வெற்றி என்ற காற்றாடி, எதிர்ப்பு என்ற காற்றை எதிர்த்துக் கொண்டு மேலே பறக்கிறது.

- நாரீமன் வின்செண்ட்பீல்

வயோதிபம் ஒரு தடையல்ல

நான் ஒரு கிழவன்.
 ஆயுதம் தூக்க எனக்கு வலுவில்லை.
 என் முஸ்டியை முறுக்கிய
 காலங்கள் போய்விட்டன.
 நான் பிந்திப் பிறந்திருக்கக் கூடாதா
 என்றோர் மனத்தாங்கல் எனக்குள்.
 ஆயினும் நான் சோரவில்லை.
 என்னிடம் இன்னும் சக்திமிக்க
 படைக்கவங்கள் உண்டு.
 அவற்றை நான் நேரத்திற்கேற்ப,
 தேவையறிந்து களத்துக்கு அனுப்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு போராளியின் கவசமாய்
 என் அறிவு களம் செல்கிறது.
 அவர்களுக்கு இதழுட்டும் ஒத்தமாய்
 என் அன்பு விரைகிறது.
 அவர்களுக்கு சக்தியூட்டும் சக்திக்குளிகையாய்
 என் வீரவாடை எழுகிறது.
 சதா அவர்களுக்கு உள்ளுறை வழங்கும் இடமாய்
 என் நெஞ்சகம் விரிகிறது.

மீண்டும் மீண்டும் அவர்களைப் புதுப்பித்து
 பாயும் தோட்டாக்கள் ஆக்கின்றது
 எம்போன்றவர் ஆளுகை.
 மக்கள் சக்தியை ஆயுதமாக்கும்
 இயக்குனர் நாங்கள்.
 நாம் கிழவனாவதால் ஒன்றும்
 கெட்டுவிடவில்லை
 எதிரியே கெட்டான், எம் படைக்கலக்
 கிளர்வில்!
 விடுதலை எம்மால் பட்டொளி
 வீசுகிறது.

நன்றி.... அகதி

அப்புவின் உலகம்

எஸ்.பொ

காலநதியின் கரையிலா நிக்கிறன்? அது ஓடுமே! நீரைக் கையிலே அள்ளி ஒழுகும்வரை வைத்திருக்கலாம். காலத்தைக் கோலி அள்ளுவது எப்படி? நளவிடை தோயும் நான் எப்படிப் பண்டாரக் குளத்திற்கு வந்தேன்? ஞாபகத்தினைச் சிந்தனைப் புளிதேய்த்துப் புதுப்பிக்கும் எத்தனங்களும், எழுத்து ஊருணியை ஆழ்படுத்தும் முயற்சிகளும், இந்த ஓர் இடத்தினைக் கருமையமாகக் கொண்டனவா? Is this the still point of my subconscious? பண்டாரக்குளம்?

காலநதியிலே சுழிந்து துரைத்த எதை எதையோ மறந்து போனேன். எழுத்திலே செதுக்க நினைத்தவைகூட! அண்ணாமலைக் காலத்தில், இசைக் கல்லூரி மாணவி ஒருத்தி - இசைக்கருவிகளின் வல்லமனைத்தயும் தன் குரல் வளத்தில் பிழிய வல்ல அந்த ஒருத்தி-விழிகளிலே மின்னல் தெறிக்க மயல் தொடுத்துப் பார்ப்பானே! அந்த விழி மொழி மோகனத்தை என் நெஞ்சம் மறக்கவில்லை. மூளையைக் கசக்கியாச்சு. ஆனாலும் பெயர் மறந்துபோச்சு. அஸியத்து என்கிற ஆபிரிக்கக்காரியின் பெயர் ஏன் நெஞ்சில் நிக்கிறது? எதற்கு? மறந்தாச்சு. என் இல்லறச் செழுமையின் சின்னம் சின்ன உப்போடை வீடு. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், சின்னபேத்தி சிந்து பிறந்த பொழுது அங்கு தங்கினேன். மூன்று நாட்கள் என் ஈஸ்பரத்துடன் உம்மணா மூஞ்சி. ஏன்? முந்தாநாள் Homebush Spice Center ருக்குச் சாமான் வாங்கப் போனானான். ஐந்து சாமான்களுள் ஒன்று என்ன? யோசித்து மூளை வலித்தது. ஞாபகம் வரவில்லை. பின்னர் அயலிலுள்ள ராகினி வீட்டில் கொஞ்சம் புளி வேண்டி, ஷாமினி மகளின் ரஸம் வைக்கும் சங்கடத்தைத் தீர்த்தேன். என்ன விந்தையோ? விந்தையோ?.

பாடசாலைக்குப் போகாது, வெட்கத்தை மறைப்பதற்குக் கோவணத்தின் அவசியத்தைக்கூட உணராத அந்த உசுக்குட்டிப் பருவத்தின் நினைவுகள் எப்படி மொய்த்து வருகின்றன? கோவைப்படுத்தத் திணரும் உம்பாரத்தில்! எழுத்து வேகத்தை முடமாக்கும் கடுதியில்! அந்த நினைவுகளை அழியாத மனக்குகை ஒவியங்களாகச் சமைத்த சித்தன் யார்? பிறந்த மண்மீதுள்ள பற்றுக்கள் வெறி மயமானவை. பக்தி வடிவானவை. அந்த பக்திவெறியைக் கலைக்கும் வலு காலத்துக்கு இல்லை. காலன் தோற்றும் போகலாம். என் உடலைச் சிதை மூட்டி எரித்த மிச்சிற் சாம்பலிலேகூடப் பண்டாரக்குளம் பற்றிய நினைவுகள் ஒட்டிக் கிடக்கும் என்று சத்தியமாகவே நம்புறன். என் உறவுகளினதும் அன்புப் பிணைப்புகளினதும் மூல உற்றாய், திவ்விய மந்திரங்கள் அனைத்தின் சூக்குமமாய், என் எழுத்து எத்தனங்களின் அதி சக்தியாய், என்னிலிருந்து பிரிக்க இயலாத மகத்தான ஒன்றாய், நானின்

அதிநானாக அஃது ஒட்டிக்கிடக்கு. என் திறமைகள் - சாகஸங்கள் - திறிக்கீன்கள் - strength - weakness - சின்னத்தனங்கள் - இயலாமைகள் அனைத்தினதும் மூலத்தின் மூலவோ! நளவிடை தோய்கிறேனா? இல்லாட்டில் பண்டாரக்குளத்தில் தோய்கிறேனா?.

பாணரை ஆற்றுப்படுத்துதலும் இலக்கியம். இது சங்கத் தமிழ் மரபு. மரபு என்னதும் முற்போக்குக் குஞ்சுகள் சிவர் முகம் சுழிக்கலாம். வல்லவன் வழி வாரி இறைக்கும் புழுதிகளை ஏற்றலும். பாணிகள் - கார்கார்த்த குஞ்சத்தை ஒட்டிக் கொண்ட யாழ்ப்பாணிகளும் - நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலை அறிவர். கோயிலின் தென்மேற்கு மூலையிலிருந்து, பருத்தித்துறை வீதியில், கிழக்குத் திசையில் நடவுங்கள். வலப்பக்கம் கிளைசேரும் வீதிகள் பற்றிக் கவலையில்லை. ஓரிடத்தில் விதியொன்று நேராகக் கெவர்விட, பருத்தித்துறை வீதி டாண்டிட, ஆனால் வாகனங்கள் விரைவாகத் திரும்புவதற்கு வாகாக வண்டிவிட்டு, வட திசையில் நீள்கின்றது. வலப்பக்கம் மலை வேம்புக்காடாக முத்திரை சந்தை - ஒரு காலத்தில் முத்திரைக் காசு விரியோகமான சந்தை - தெரியும். சரி நடவுங்கள். இடப்பக்கமுள்ள சட்டனார் கோயில்வரை நடவுங்கள். அதிலிருந்து கெந்தியடி தூரத்தில் கைக்கோளன் சந்தை உண்டு. அங்கு போகாமல், சட்டனார் கோயிலைச் சுற்றுவது போல 'T' எழுத்தின் முள்ளந்தண்டாக மேற்கு நோக்கி நீழும் ரோட்டில் நடவுங்கள். இடப்பக்கம் கொன்றவடி வைரவர் கோயில் உண்டு. சரிதானே? அதனையும் தாண்டி நடந்தால், மீண்டும் ஒரு 'T' ஐங்க்ஸன். அதுதான் முடமாவடிச் சந்தி. தொடுத்துக் கொள்ளுவது கோயில் வீதி. இடப்பக்கம் திரும்பி, தெற்குத் திசையில் நேராக நடந்தால், கோயிலின் மேற்கு வீதியைத் தாண்டி புறப்பட்ட இடத்தை சேர்வீர்கள். நாம் நடை பயின்ற வீதிகளின் உள்ளே ஒரு சதுர நிலப்பரப்பு அடங்கி இருப்பதை நிதானிக்கலாம். அதன் நடுவண் அமைந்துள்ள பொய்கைதான் பண்டாரக்குளம்.

காலம் நான்காவது பரிமாணம் என்றும், ஒளியின் வேகத்தை (செக்கனுக்கு 186,000 மைல்) அடைந்தால், இறந்த காலத்தில் நாம் நிகழ்காலமாகச் சஞ்சரிக்கலாம் என்று விஞ்ஞானப் பாங்காக ஏதோ சொல்லுவார்கள். ஏன் பொல்வாப்பு? கற்பனைத் தேரில் ஓர் அறுபது ஆண்டுகள் பின்னுக்குப் போனால், பண்டாரக்குளத்தின் மேற்குக்கரையில் ஒரு வலையும், அதன் வளம் தேடும் கிழவரையும் காணலாம். அவர் பலருக்கும் 'ஆறப்பா'. பிரக்கிராசி விஸ்வலிங்கம் தத்தியார் - மேட்டுக்குடியினர் - 'ஆறன்' என்று கூப்பிடுவீனம். பேரப்பிள்ளைகளுக்கு 'பெத்தப்பா'. அப்பையாவுக்கு அப்பு. நானும் அப்புமுறைதான் கொண்டாடுவன். அப்பொழுது 'சண்முகன்ரை பொடியா?' என்று பதில். அங்கீகாரமா? நிராகரிப்பா? வெண்தாடிக் கிழவரும் தாத்தா. அவர் அம்மப்பா. இவர் அப்பப்பா. நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலருக்கு என்னை வாரிசாக நியமிக்கவும் உபகாரியானவர். கருங்காலிப் பொல்லுப் போல. நிறமுந்தான்; உடல் வைரமுந்தான். வெள்ளிக் கம்பிகள் நிறைந்த சுருள் முடி. கறாணை. குடுமி முடிவதில்லை. பாகவதர் 'கிராப்' போல ஸ்டைலாக இருக்கும். அவர் குடிமை சவரி வந்தால் சவரம் உண்டு. நெற்றியில் விபுதி இருக்கும். இல்லாமலும் இருக்கும். அதிகாலையில், கோழிகூவுவதற்கு முன்னர், நல்லூர்க் கந்தனின் முதலாவது மணியோசை கேட்கும் பொழுது, இறப்பிலே தொங்கும் சங்கிலிருந்து இவர் நெற்றிக்குத் தாவி விபுதிப் பூச்சு, வெப்பியில் உச்சிக்கு வருவதற்கு முன்பே வியர்வையில் அழிந்துவிடும். வெற்றிலைக் காவி படராத வெண்பற்கள். கோவணம் வெளியே தெரியும் விதத்தில் மடித்துக் கட்டிய வேட்டி. வேட்டிக்கும் மண்ணுக்கும் ஒரே நிறம். தூரு தூருத்த கைகள். எப்பொழுதும் வெட்டிக் கொண்டும், கிண்டிக் கொண்டும், நட்டுக் கொண்டும், பிடுங்கிக் கொண்டும், குவித்துக் கொண்டும், கிழித்துக் கொண்டும், பண்படுத்திக் கொண்டும்... ஓயாத கைகள்; உழைப்பதற்கென்றே உரமேற்றப்பட்ட அப்புவின கைகள் !.

அப்புவைப் போன்று அற்புதங்கள் இயற்றவல்ல மாயாவி இல்லை என்கிற மலைப்பு இன்றளவும் எனக்கு உண்டு. வரம்பு வழியே ஆண்டான் நடை. பயிரின் வளர்ச்சி காணும் திருப்தி. பச்சைப் பயிர்கள் கதிர் பிடித்துப் போன் முலாம் பூசும். அறுவடை ஒரு விழாப்போல! கதிர் அறுப்பதும், சேர்ப்பதும், மாமரத்தின் கீழே குவிப்பதும், சூடு மிதிப்பதும், பதர் தூற்றுவதும், நெல்மணிகளைக் குவிப்பதும், அளந்து கட்டுவதும்... மக்கள் - மருமக்கள் - பேரப்பிள்ளைகள் என்று ஊரிப்பட்ட சனம்! எல்லோரும் அப்புவின் எடுபிடிகள். ஒரு தடவை வயலை அப்பு புகையிலைத் தோட்டமாக மாற்றியிருந்தார். விளைச்சல் வாய்க்கவில்லையாம். அதுக்கு இது ஏற்ற தறையில்லை என்பதை நடத்தின் மத்தியில் கண்டுபிடித்தாராம். ஒரு தடவை வயலெல்லாம் பாசிப் பயறு. வரம்பிலே நடக்கும்போது, முற்றிய ஆனாலும் கறுக்காத காய்களை ஆய்ந்து உரித்துப் பச்சை விதைகளைத் திண்டால் சோக்கான ருசி. சோதி மாமி செய்ததைப் பார்த்துத்தான் நானும் காங்கேசு மச்சானும் இந்தக் களவிலை இறங்கினம். இன்னொரு தடவை வயல் மரவள்ளித் தோட்டமாக மாறியது. ஒளிச்சு விளையாடுறதுக்கு அது கவாதியான இடம் என்று இரத்தினம் மச்சானும் நானும் கண்டுபிடிச்சம். ஒரு மத்தியாணம். அப்பையா ஒரு மரத்தைப் பிடுங்கினவர். பெத்தாச்சி அதிலை ரெண்டு பெரிய கிழங்குகளை எடுத்து அடுப்புக்குள்ள போட்டுச் சுட்டுக் குடுத்தவ். சுட்ட கிழங்கு சோக்கா இருக்கும். ஒரு ஈரவெங்காயம் ஒரு பச்சை மிளகாயும் உவப்புக்குப் போதும்.

அப்பையா பல விஷயங்களில் ஆதிகால மனுஷன். பனங்கிழங்கும் சுட்டுத்தான் தின்பார். அவிச்ச கிழங்கில் ஒருவகை காறல் இருக்கும் எண்டது அவரது கட்சி. சோளங்குலையும் சுட்டுத்தான் அவருக்கு வேணும். வயலில் குரக்கன் விளைஞ்சதும் தெரியும். அப்பு அந்த வயலை ஒரு experimental farm ஆகத் தரிசித்தார் என்பதை இப்பொழுது நிதானிக்க முடிகிறது. ஆனால், அதனை நெல்வயலாகப் பார்க்கத்தான் எனக்கு ஆசை. 'எங்கை இவரைக் காணம்' என்று கண்களின் மேலே விரல்களாற் கூரை எழுப்பிப் பெத்தாச்சி பார்ப்பா. செடிகளின் அசைவிலிருந்தே அப்பு எங்கை இருக்கிறார் எண்டதை அவ சடக்கென்று கண்டு பிடித்துவிடுவா. குடிக்க ஏதாவது கொண்டு போவா. 'ஈ ஏன் வேலையினக்கட்டு வந்தனீ?' என்று குரல் எழுப்புவதுதான் அப்புவின் வரவேற்பு.

வயலின் மேற்கில் இரண்டடி உயர்ந்த மேட்டு நிலத்துண்டு ஒரு பாத்தி. அதன் விளிம்பில், பிற்காலத்தில் சங்கிலியன் வீதியாகப் புதிது புனைந்த வீதியிலிருந்து கெவர் விடும் ஒரு ஒழுங்கை, பாம்பு போல நெளிந்து வளைந்து, ரெண்டு புளியமரங்களைப் பிரித்து வைத்து, வைரவ கோயில் தெற்கு வீதியிலே போய் ஏறும். ஒழுங்கையை ஒட்டினார்போல ஒரு குடிசை. வடக்கு வாசல். பெரிய திண்ணை; சின்னத் திண்ணை. இரண்டையும் பிரிக்கும் நடைபாதையில் ஓர் அறைக்கான கதவு. அந்த அறை அப்புவின் களஞ்சிய அறையாகவும், செல்லம்மக்காவின் படுக்கை அறையாகவும் பயன்பட்டது. பெரிய திண்ணை பெத்தாச்சியின் ஆட்சியில். பெட்டிகளும் அவற்றை இழைப்பதற்கான உபகரணங்களும் போட்ட இடங்களிற் கிடக்கும். அப்புவுக்குச் சின்னத் திண்ணை தாராளம். உறங்கி எழுவதற்கு ஒரு கட்டிலைப்போல அது உதவியது. ஒரு கப்பையும் இறைப்பையும் இணைத்தற்போல, பறையுப் பட்டை ஒன்றின் துணை பற்றி அப்பு ஒரு பறன் இறக்கியிருந்தார். அவருடைய தனிப்பட்ட சொத்துக்கள் அந்தப் பறனில் இருக்கும். குடிசையைச் சுற்றியுள்ள பாத்தியும், அதன் வாசல் போன்று வடக்கில் இருந்த பாத்தியின் கறுத்தக் கொழும்பான் மாயரம் நின்ற பாத்தியும் பெத்தாச்சியின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டன. கிழக்கில் இரண்டு பாத்தி தள்ளிக் கிணறு.

பெத்தாச்சி கரும் சிவப்பியல்வ. அப்புவின் நிறத்துக்கு அவ சிவப்பி. வடிவும். செந்தளிப்பான சிரித்த முகம். இடக்கண் சற்று வாக்கு. 'செல்வாக்கு' என்று அப்பு அதனை மெச்சுவார். குறுக்குக் கட்டு. ஏதாவது சடங்கு வீட்டுக்குக் கல்லட்டியல் அணிந்து போனால் வ்லு வடிவு. அவவைத் தெய்வீக்கிழவி எண்டாத்தான் மற்றவர்களுக்குத் தெரியும். சடங்கு வீடு, இல்லாட்டில் இழவு வீடு எண்டாத்தான் ஒழுங்கைக்கு ஏறுவா. இல்லாட்டில் வெளியிலை உசும்ப மாட்டா. வீட்டிலும், சுற்றியுள்ள நிலத்திலும் சரியான வேலையள். கறுத்தக் கொழும்பானும், கோடியிலுள்ள செம்பட்டானும் காச்சிச் சொரியும். கத்தரி, பெண்டி, தக்காழி என்று பல வகை மரக்கறிகளும் பயிர் செய்வா. புடோல், வாகல், பயித்தங்காய் ஆகிய வகைகளும் உண்டு. அவை படரத் துவங்கியதும் அசுப்பிடாமல் பந்தல் போட அடுக்குப் பண்ணுவா. அப்பு பார்த்துக்கொண்டாரார். தன் ஏனைய வேலைகளை ஒத்திப்போட்டு, அவவை வாயெல்லாம் பல்லாக நிக்கவைக்கும் வகையில் சோக்கான பந்தல்கள் போட்டுக் குடுத்திடுவார். தண்ணிக்குடம் வைக்கும் இடத்தில் நாலைஞ்சு வாழை மரங்கள். வெடுக்குக் கழுவுவதற்கு ஒரு ஒதுக்கிடம். அதில் ஒரு எலுமிச்சை மரம் குடைவீரித்து நிற்கும். அதன் அயலில் கறிபாட்டுக்கு உதவும் என்று கொச்சிச் செடிகள். திப்பிலிக் கொச்சியும் உண்டு. இந்த மரக்கறித் தோட்டம் பொதுச் சொத்துப்போல. அவ பதினொரு பிள்ளைகளைப் பெத்த மகராசி. அவர்களுள் சிலர் பெத்தாச்சிக்கு உதவுவதாகப் போக்குக்காட்டி மரக்கறிகளை ஆய்ந்து போவார்கள். அவவுக்குத் தெரியும். கோவிக்க மாட்டா. எப்பவும் அந்த வடிவான சிரிப்புத்தான். பெத்தாச்சிக்கு அரியண்டம் குடுக்காமல், அந்தப் பகுதியில் அப்பு இராசவள்ளியோ, சிறு கிழங்கோ நடுவார். அவ குடங்களில் தண்ணி சுமந்து வந்து மரக்கறிச் செடிகளுக்கு ஊத்துவா. அப்பு அப்புவின் கிழங்குக் கொடிகளையும் வஞ்சிக்கமாட்டா.

மாரியை நம்பிச் செய்யப்படுவனபோக, கோடையில் வயலைக் கொட்டாவிவிட அப்பு விடமாட்டார். நடுக் கோடையிலும் வயலிலே பசுமைத் திட்டுகள் சில தெரியும். சுரக்காய், பூசணி, வெள்ளரி, வற்றகப்பழம் ஆகியன தரும் கொடிகளின் மத்தாளிப்புத்தான் அவை. அப்பு ரெண்டு பசுக்களும் வளர்த்தார். ரெண்டு தொழுவங்களும் இருந்தன. அவை வயலின் பல்வேறு இடங்களுக்கும் மாறும். 'டக், டக், டோஸ்' விளையாடுவதுபோல அவற்றை அப்பு ஏன் இடங்கள் மாற்றினார் என்பது அப்போது விளங்கவில்லை. அப்பையாவுக்கு எதுவுமே கைவந்த கலை. களவு செய்து மொக்குத்தனமாய்ப் பிடிபடுவார். நல்லா முற்றி வெடித்த வெள்ளரிப் பழத்தைக் களவாக ஆஞ்சு சோனியத் தெருவுக்குக் கொண்டுபோனவர். அடுத்தனாளர் வயலை ரவுண்ட் அடிச்சத் திரும்பிய அப்பு, 'நல்லொரு வெள்ளரிப் பழம்... இண்டைக்கு ஆயலாம் என்று இருந்தனான்... கள்ளப்படையள்...' என்று பறுபறுத்தார். வாயில் குதம்பிக் கொண்டாருக்கும் வெற்றிலைக்கு, நாற்ற பாக்குப் பிளவு ஒன்றை சேர்த்து மணமுட்டிக் கொண்டே, 'உவன் சண்புகன் நேற்று வந்தானல்லே... அவள் அம்முக்குட்டியும் வாயிலும் வயித்திலுமாம்...' என்பா பெத்தாச்சி. 'அவை பணக்காரர்... கன்னாதிட்டியிலையும் காணிவாங்கித் திரியினமாம்... இஞ்சை முத்துவும் சோதியும் படுற அவலம் என்ன...' என்று அனுங்கிக் கொண்டே நூர்ந்து வைத்திருந்த சுத்தைப் பத்த வைப்பார். அப்புவுக்குக் கெட்ட பழக்கங்கள் இல்லை. அப்பையா பதினேழு வயசில் குடிக்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டு மதுவை விலக்கியவர். வெத்திலைகூட இல்லை. புகையிலைச் சுத்து மட்டும் அவர் பலவீனம்.

களவெடுத்த வெள்ளிப் பழத்தை 'அப்பு உனக்குத் தந்தவர்' என்று சொல்லி அம்மாவுக்குக் குடுப்பார். பெரிய கடையில் வாங்கும் பல சாமன்களை, வீமன்காமத்திலிருந்து வந்தவையாகப் பண்டாரக்குள உறவுகளுக்கு விநியோகிப்பார். செல்லச்சநிதியில் வாங்கும் வண்ணப் பனவோலைகள் இலவியமாக வந்தவையாகப் பெத்தாச்சியின் பெட்டி இழைப்புக்குப் போகும். திறமான தாவடிப் புகையிலை மாதம் ஒரு கோசு எண்டாலும் வாங்கிக் குடுப்பார். 'சணமுகன் கொண்டுவாற' நாற்ற பாக்கும் நூங்குப் பாக்கும் என்றால் பெத்தாச்சிக்கு உசீர். அவற்றில் ஒரு பிளவு குடுக்க அவ சரியாப் பஞ்சிப் படுவா. அப்பையா செய்யும் இந்தக் 'கோக்கு மாக்கு' வேலைகளாலும் அவருக்கு 'பேய்க்கர்' என்ற பட்டமும் உண்டு.

'ஆறப்பாவின் பனம்பாத்திதான் ஆகப் பெரிசு' என்று அப்புவின் விளாத்தி வேரோடிய செம்பாடு தொடக்கம் கட்டப்பிராய் வரை சொல்லுவீனம். பாத்தியைப் பிரிப்பதுக்கு ஐஞ்சாறு முழு ஆம்புளையள் தேவை. பாத்தி பிரிச்சுக் கிளறுவதில் கிடணக்குஞ்சிதான் விண்ணன். அந்தப் பென்னம்பெரிய பாத்தியை அப்பு தன்னன் தனியாக உருவாக்கியவர் என்று நினைக்க மலைப்பாக இருக்கும். அவ்வளவு பளங்கொட்டைகளை எங்கிருந்து கொண்டுவந்து குவித்திருப்பார் என்பது பெரும் புதினம். அயலிலுள்ள பளங்காணிகளின் மூலை முடுக்கெல்லாம் அப்புவுக்குத் தெரியும். விசர் வைத்தியத்துக்குப் பெயர்பெற்ற 'புளைக்கண்' நடராசா பரியாரியார் அரிய மூலிகைகளைப் பிடுங்குவதற்கு அப்புவின் உதவியை நாடுவதும் உண்டு. 'என்ன புதி? உழவாரத்தோடை? திருநாவுக்கரசரின்ரை பின் வளவுக்குள்ளை நல்ல சோட்டமான புல். போய்ச் செதுக்கன்' என்று உதவுவார்.

அப்புவின் வீட்டில் இளமையின் கொடியாய் செல்லம்மாக்க வலம் வந்தா. கொக்குவில் நடராசாவுக்கு வாழ்க்கைப்படும் வரை, அப்புவின் பராமரிப்பில் வளந்தவ. அவதான் அப்பையாவின் மூத்த மகள். அவவின்ரை தாய் இறந்ததும், இருபத்தினாலு வயசில், அப்பையா தாலியறுத்தவரானார். பிறகுதான் வீமன்காமத்துச் சம்பந்தம். முதலில் ஆச்சி - மலடு என்று அவப்பெயர் சமந்தவ. அப்புறம் அம்மா. அப்பையாவுக்கு கொள்ளிலைச்சவன் நான். செல்லம்மாக்கா என்னைலை நல்ல பட்சம். அவவின்ரை கலியாணவீட்டலை நான்தான் மாப்பிள்ளைத் தோழன். அதுக்குப் போய்வந்த பிறகு, வெண்தாழக்கிழவர், "பித்தளை மோதிரத்துக்காகக் கொக்குவிலான்ரை காலைக் கழுவப் போனனியே..." என்று என் நெஞ்சைக் குத்தி அழ வைச்சிருக்கிறார்.

பெத்தாச்சியிடம் புதினமான சாப்பாடுகள் சாப்பிட்டிருக்கிறன். சித்திரைப் பால் கஞ்சியும், ஆடிப்பளங்கட்டிக் கூழும் மட்டுமே? மாங்காய் கெத்திட்டுப் போட்ட புளிக்கஞ்சி. அரைச்ச கஞ்சி. சில சமயங்களில் அஞ்சு வகை இவைக்கறிகளும் போட்டு ஆக்குவா. அரிசிக் கூழ், குரக்கன் கூழ், ஓடியற் கூழ் என்று கூழ்களிலும் பல வகை. பலாவிளையைக் கோலிப்பிடிக்கத் தெரியாது மேலெல்லாம் அளையிறன் என்று பனம்மூழ் பளுவிலை கூழ்குடிக்கப் பழக்கினவும் அவதான். குரக்கன் பிட்டு. நாவாந்துறை நகரீனும் வைச்ச சோக்கான ஓடியல் பிட்டு. எல்லாம் நீத்துப் பெட்டியிலை அவிக்கிறது. எத்தனையோ வகையான கறிகள். குறுணல் தவிட்டைப் பளங்கட்டியோடை குழைச்சத் தருவா. எள்ளுப் புண்ணாக்கு. மாம்பழத்தைச் சத்தகத்தாலை ஓலை நெட்டி கணியம் வார்த்துதான் தருவா. மூன்று துண்டுகளை ஒண்டா வாயிலை போட்டாத்தான் பத்தியம் போலை இருக்கும். சிக்கனத்திலும் சுவையும் செழிப்பும் பெருக்கி வாழ்ந்தவ பெத்தாச்சி. அப்புக்கு அவ குளையல்தான் மகா பத்தியம்!.

அப்புவின அயராத உழைப்பை அனுபவிக்கும் வயலின் கிழக்கு எல்லை பண்டாரக்குளம். பாவட்டம் புதர்களும் சீமைக் கிளுவை சிலவும் பச்சைக் கதிகால்களாக நிற்கும். முள்ளுக்கம்பி நாலு வரிகள் இழுக்கப்பட்ட வேலி. குளத்துக்கு வருவதற்கு பல்வேறு உயரங்களில் பளங்குற்றி நாட்டப்பட்ட கடப்பு. அப்பு கடப்பால வந்து குளத்திலே மண்வெட்டிகள் கழுவுவதும் உண்டு. பல சைஸ்களிலும் shape களிலும் மண்வெட்டிகள் இருந்தன. அந்தக் கரையில் ஒரு கடப்ப மரம். அது கரையில் நிற்பதுபோலவும், நீரில் வளருவதுபோலவும் குளத்தின் கீர்மட்டத்தைப் பொறுத்துக் கோலங்காட்டும். எப்பொழுதும் வேர்கள் சில தண்ணீருக்குள் அம்மணமாகத் தெரியும். அந்த வேர்களுக்குக் கீழே ஆக்கள் ஒளியக்கூடிய பொந்துகள் இருக்கலாம் என்று கற்பனை செய்வன். சைவப் பள்ளியில் சரித்திரம் படிச்சனான். பந்துகாபயன் என்னும் அரசன்தான் அனுரதபுரியத் தலைநகராக்கினவன். அவன் சின்னனாய் இருக்கேக்கை அவனைக் கொல்ல மாமன்னர் பல சதிகள் செய்தவை. அப்பெல்லாம் குளக்கரையில் உள்ள மரத்தின் வேர்களின் கீழ் ஒளிப்பாளாம். பேந்து நீந்தி வருவானாம். பந்துகாபயன் ஒளிச்ச வித்தை, அந்தக் கடம்ப மரத்தை நினைச்சதும் நல்லா விளங்கும்.

அப்புவைப் போலவே கடம்ப மரத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள கடப்பைப் பெரியாக்களும் கடப்பினம். சின்ன மாமி வீட்டுக் கடப்பால போறது என் சாதனை. இது பெத்தாச்சிக்குக் எரிச்சல் தரும். 'அப்பனைப் போல பிள்ளை தப்பாமல் பிறந்திருக்கு... உன்ரை பொடி ஒரு சொல்வழியும் கேக்கிறானில்லை. குளத்துக் கடப்பாவை சின்னப்பிள்ளை வீட்டை போறான். இருந்து பாரேன். ஒரு நாளைக்குப் பொடியைக் குளத்துக்குள்ளைதான் தேடுவாய்...' தன்னைப் போல என்று குத்திக் காட்டியதில் பேய்க்கருக்குப் புழுக்கம் வந்திடும். என்னை என் பாட்டிலை விட்டீடு, அவர் தன் பிற பிராக்குகளைக் கவனிப்பார்.

பிற பிராக்குகளின் முக்கியமானது வேலாண்டி மாமாவுடன் கூடப்போவதுதான். எங்கடை ஆக்களுக்குள் வேலாண்டியரிடந்தான் துவக்கு இருந்தது. நல்ல வெடிகாரணும். அப்புவுக்கு அவரைப் பிடிக்காது. 'உவன் தன்ரை வெள்ளை நிறத்தையும் கள்ளச் சிரிப்பையும் காட்டித்தானே சோதிப்புள்ளையை மயக்கினவன்' என்று அப்பு மனம் நோவார். சோதிமாயியை இவர் 'தாக்கி'னவராம். அப்புவின பிள்ளைகளுக்குள் சோதிமாயிதான் திறம் வடிவு. அவ வேலாண்டி மாமாவுக்கு இரண்டாம் பெஞ்சாதி. இருந்தாலும் அவரும் அப்பையாவும் வலு ஒட்டு. நேர்த்திக்கடன் மாதிரி, வைகாசி மாசத்தில், பற்றாப்பனைக் காட்டில் பெரிய வேட்டைக்குப் போவார்கள். இடையில் ஏதாவது அரிப்பு வந்தால், நாகர்கோயில் பக்கம் அல்லது சுண்டக்குளப் பக்கம் ஒரு சின்ன 'நிப்' போய்வருவார்கள். இதுக்கு காரீக்கார நாகநதியும் ஒத்துவர வேணும். மற்றும்படி பண்டாரக்குள அயல் வேட்டைக்கும் பஞ்சமில்லை.

ஆய்வுக் கருத்தரங்குகள்...

இம்மாதம் 13ம் திகதி Parisல் இரண்டு கருத்தரங்குகள் இடம் பெற்றன.

“தமிழ்: மரபென்னும் மாமதில்”

“தமிழிற்குப் புதிய எழுத்து வடிவங்கள்” .

- பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம். .

“1992ல் ஐரோப்பிய அகதிகளின் நிலை” .

- பேராசிரியர் பத்ம மனோகரன்.

சந்தரம் மச்சானுக்கும் கூட்டாளி அன்னலிவிங்கத்துக்கும் துவக்குப் பற்றிக் கவலை இல்லை. பழைய சைக்கிள் ரியூப் கிடைச்சால் போதும். கெவர்த்தி தடிகளும், மார்தோல் துண்டுகளும் இருக்கும். பேந்தென்ன? நல்ல 'catapult' கள் செய்வதில் வலு விண்ணர். மடிகளில் வட்டுருப்பான கல்லுகள் இருக்கும். பறக்கும் எதுவுமே வக்குத்தான். கிளிகள்-மைனாக்கள் எதுவுமே தப்பாது. அணில்களும் பாவம். உயிர்களைச் சாய்ப்பதுதான் அவர்கள் வெற்றி. 'இந்தக் குறுக்காவ தெறிப்பாங்கள் பஞ்சவாணக் கிளியைக் கொண்டுபோட்டாங்கள்...' என்று பெத்தாச்சி வைக்கிற ஒப்பாரி இவங்கடை காதிலை ஏறாது. இவங்கள் அடிச்சக் குற்றுயிராக்கிய மைனா ஒன்றைக் காப்பாற்றி செல்லம்மாக்கா வளர்த்தவ். அது கதைக்கும். இவனின் குரல் நல்லா விளங்கும். காங்கேசு மச்சானின் நல்லப்பு வீட்டிலை வளர்ந்த கிளிதான் சோக்கும். வடிவாப் பேசும். ஆக்களைத் திட்டும். கூட்டுக்கு வெளியாவை வந்து நல்லப்புவின்தோளிலை குத்தியிருக்கும். மச்சானுக்கும் எனக்கும் வேட்டையாட ஆசைதான். மாணிக்கம் மச்சானின் தையல் பெட்டியிலை அவன் நூல் எடுத்துக் கொண்டு வந்தவன். வில்லுகள், ஈக்கில் அம்புகள் செய்தம். புவரசம் பூக்களுக்கு இலக்குப் பாப்போம். அம்புகள் இலைகளிலே குத்தித் தொங்கினால் ஒரே கொண்டாட்டம். சில நாள்சுளிற் சலித்துவிட்டது. சந்தரத்தைப் போல நாங்களும் 'கொட்டப்போல்' செய்யத் திட்டம் போட்டம். திட்டம் நிறைவேறவில்லை என்று ஞாபகம்.

பண்டாரக்குளத்தின் கிழக்குக் கரை பிள்ளையாருக்குச் சொந்தம். நீலகண்டமாக மாறும் பாசிகள் பழைமை அப்பும் ஒறுவாய் மதில்களுக்குப் பின்னால் கோபுரம் தெரியும். பிள்ளையார் முழிவிசுளத்துக்குப் பனங்கூடல் விளிந்து கிடக்கும். குளத்தின் தெற்குக் கரை காடுபோல! விளாத்தி மரமும், நாலஞ்சு இலந்தை மரங்களும் நின்றன. அதற்கு அப்பால் சில தென்னம்பிள்ளைகள் முளைத்தன. இலேசாக மனிஷக் கைபடத் துவங்கியதின் அடையாளம். அது அக்கரை. எங்களுக்கு எட்டாத பகுதி. தென்மேற்குப் பக்கமாக மழை காலத்தில் வாய்க்காலாகவும், கோடையில் ஒழுங்கையாகவும் இருபிறப்பு காலங்காட்டும் வழி. அதை ஒட்டினாற்போல, சிறுபரப்பில் அல்லிக்கொடிகள். அந்த இடத்தில் சரியான சேறாம். ஒருதடவை சந்தரம் மச்சான் அதில் இறங்கிக் கஸ்டப்பட்டவராம்... பிழைச்சது மறுபிறவியாம். அடிக்கடி சின்னமாபி சொல்லுவா.

அந்தப் பகுதி பறவைகளின் சரணாலயம் போலத் திகழ்ந்தது. உலகத்துப் பறவை வகைகள் அனைத்தும் அங்கு வாழ்ந்தனவோ என்ற நினைப்பு இப்பவும் கிளுகிளுப்பு ஊட்டும். 'காவென்று கத்திடும் காக்கை - என்றன் கண்ணுக்கினிய கருநிறக் காக்கை' என்று பாரதி மெச்சும் காக்கங்களும் ஏராளம். செல்லம்மாக்காவின் கோழிக்குஞ்சுகள் இரண்டை அவை இறாஞ்சிக் கொண்டு போனதுகள். இதனால் சனிபகவாங்கள். காக்ககூடுகளிலே வளர்ந்து, குட்டுப்பட்ட குயில்களைக் கண்டிருக்கிறன். வெண்காலத்தில் குயில் கூவுவது தெளிவாகக் கேக்கும். குயிலுக்குக் கூவிப் பதில் கொடுப்பதில் அக்காவிற்கு இன்பம். பிராந்துகள் ஆகாசத்தில் வட்டமிடும். உடனே கோழிக்குஞ்சுகளை கூட்டுக்குள் அடைச்சுப் போடுவா. கொக்குகளும் பிறவும் குளத்தில் தவமிருக்கும். நீலச் சிறகடிக்கும் மரங்கொத்திகளும் உண்டு. சாயங்கால வேளைகளில் குளத்துக்கு மேலாகவும் கூட்டம் கூட்டமாகப் பறவைகள் தோன்றி, மறுதிசையின் கோடிவரை பறந்து கொண்டேயிருக்கும். வானம்பாடிகளும் பறக்கும். சம்பகப் பறவைகள், புழினிகள், சிட்டுக்குருவிகள், பிளாக்கொட்டைக் குருவிகள், கரிக்குருவிகள், இன்னும் பெயர் தெரியாத எத்தனையோ குருவிகள். கிளிகளும் பலவகை. பஞ்சவாணக்கிளிதான் ஆக வடிவு. தங்கக் கால் மைனாக்கள், புறாக்கள், மாட்டப்பறா, மணிப்பறா என்று அவற்றுள் வகைகள். பறவுக்குப் பாதங்கள் வடிவான நிறம். என் 'வீடு' கதையிலே அந்த நிறத்தின் உபாசகனும் நான்.

'லொட் லொட்' டென்று மரங்கொத்தும் மரங்கொத்திகள். அவை பறவைகளின் தச்சன் என்றும், கிளிகளுக்குப் பொந்துகள் சரிக் கட்டுகின்றன என்றும் ஆனந்தித்தேன். பறவைகளின் வண்ணங்களுடன் போட்டியிடும் வண்ணாத்திப் பூச்சிகள். எத்தனை வகைகளில்? எத்தனை வடிவுகளில்? புள்ளிகளைப் போல பறப்பன ஆக உசுக்குட்டி. திராவிடக் கழக நிறங்களில் வெண்மையும் இணைத்துப் பறப்பன பெரியன. தும்பிகள் ஏரோப்பிளேனுகளைப் போல! பறப்பின் ஜாவங்கள். உயிர்ப்பின் கோலங்கள். ஓசையின் வகைகள். இயற்கையிலே முகிழ்ந்து பொங்கும் இன்பத் திட்டுகள்... இந்தக் குதூகலத்தைச் சொற்களாலே வடிக்க இயலாது... தேனுண்ட தியக்கத்திலே பறந்து காட்டும் தவிப்பு.

குளத்தின் வடகரையில் வேலியில்லை. கரையின் தொடர்ச்சியாக விரியும் தென்னந்தோப்பு. அதன் மத்தியில் ஓலைக்கூரையைச் சுமந்த ஒரு சிறிய மண்சுவர் வீடு. அதுதான் கணவதிமாமாவின் வீடு. அவர் பெஞ்சாதி அப்புவின் கடைக்குட்டி. மகா இஷ்ட புத்திரி. எனக்குச் சின்னமாமி. என்னிலும் வலு பாந்தம். எந்தத் தின் பண்டம் என்டாலும் மகன் காங்கேசுக்குக் கிடைக்கும் பங்கு எனக்கும் உண்டு. அந்தக் காலத்தில் அவன்தான் என்றை பெரிய கூட்டாளி. ஒண்டாகவே மேஞ்சு திரிவம். நாங்கள் இருவரும் இயற்கைக் கள்ளுண்ணும் வெறியர்களாக அவைந்து திரிகையில், 'எக்கணம் பிள்ளைகள் குளத்துக்குள்ளை.. என்கிற அரிப்பு சின்னமாமிக்கு வருமாக்கும். 'டேய், காங்கேசு...' என்று இடைவெளி விட்டுக் குரல் தருவா. விழுந்து கிடக்கும் பாளைகளையும், மட்டைகளையும், பன்னாடைகளையும், பொறுக்குவதாகப் போக்குக் காட்டிக் கொண்டு, அந்தப் பக்கமாக வருவா. குஞ்சுகளின் ரஸனையை அறியாத பேதையோ, பேச்சியோ?

வடக்குக் கரையின் மத்திய பகுதிதான் குளியல் துறை. ஆருக்கும் சட்டென்று விளங்கும். அது தெளிவாக இருக்கும். காலத்துக்குக் காலம் சுத்திகரிப்பு வேலைகள் நடப்பதுண்டு. இந்த விஷயத்திலை அப்பு எப்பவும் முன்னுக்கு நிப்பார். குருத்துக் குரு மணவை நீருக்கு அடியில் பார்க்கலாம். நீல வானத்தைப் பரிகசிக்கும் விதமான நிறம். நீரின் ஆழம் ஏழெட்டுக் கவடுகள் வரை மெது மெதுவாக இறங்கி, பிறகு மத்தியை நோக்கி வலு steep! குளத்தில் ஒரு swimming pool உருவாக்கப்படுள்ளது போன்ற சோபிதம். மூன்று பக்கமும் கரை கட்டியது போலத் தாமரைக்காடு. செளந்தர்யம் வழியும் வெண்டாமரைப் பூக்களும், செந்தாமரைப் பூக்களும்! நான் அழகின் லோலனாக இருந்த காலத்தில் பார்த்திருந்தால் பூக்களிலே சிலவற்றைத் தாவணி என்றும், எம்மா என்றும், குஸ்மா என்றும், பாத்திமா என்றும், ரீனா என்றும் இளங்க் கண்டிருப்பேனோ என்னவோ?... விழியழகி ஹம்ஸதொனியைக் கண்ட பொழுது பண்டாரக்குளத்துத் தாமரை மலர்களிலே ரீங்காரஞ் செய்த வண்டுகள் இரண்டினை அவள் விழிகளாகப் பொருத்தி வைத்திருந்தாளோ என்று நான் மருண்டதும் உண்டு! பெரிய பெரிய தாமரை இலைகள். வீரதச் சாப்பாடுகள் தாமரை இலையிலை சாப்பிட எங்களுக்கு விருப்பம். வாழை இலையிலும் பார்க்கச் சொதியோடை சாப்பிட இலெசு. சில இலைகள் நீர்மட்டத்தில் நீந்தும். மலர்களுக்கு முட்டுக் கொடுக்க எத்தனிப்பதைப் போல இலைகள் சில நீருக்கு மேலால் எம்பி மலர்களைத் தொட எத்தனிக்கும். இலைகள் தமது கக்கத்திலே கூச்சன் காட்டுவதாக உணர்ந்து போலும் சில மலர்கள் தலை கவிழ்த்து நாணும்! சில இலைகளிலே நீர்த்துளிகள் முத்துச் சிதர்கள் போல உஞ்சுவாடும். சூரிய வெளிச்சத்தை reflect செய்து நட்சத்திரச் சாகஸம் செய்யும் நீர்த்துளிகளும் உண்டு.

தப்புத் தண்ணியிலைதான் நாங்கள் நிப்பம். அப்பையா, கணபதி மாமா, வேவாண்டி மாமா எல்லாரும் நீச்சலடிப்பார்கள். எங்களுக்கும் நீந்த வலு ஆசை. ஒல்லித் தேங்காய்கள் இரண்டினைப் பிணைச்சு, அதன் நடுவில் குப்புறப் படுத்தி மிதந்தால் நீச்சல் வரும் என்று சொல்லித்தந்தினம். ஒல்லித்தேங்காய்ப் பிணைச்சல்களில் மாரித் தவக்கைகளைப் போல தொங்கியதை நீச்சலடிச்சதாக நினைத்து மகிழ்ந்ததும் உண்டு.

'சனி நீராடு' என்பதை அப்பையா இறுதிவரை வேதமாகச் சுமந்தவர். நேரம் போவது தெரியாமல் தண்ணீருக்குள் கிடப்பார். மூச்சடக்கிச் சுழியோடுவார். அவர் தலைக்கறுப்பைக் காணாமல் பயந்தும் போவன். அவருக்குக் கண்கள் கோவைப் பழம்போலச் சிவக்கும் மட்டும் தண்ணீருக்குள் இருக்க வேண்டும். தமது முழுக்கினை நடுவில் அப்பையா தாமரை பூக்கள் ஆய்ந்து தருவார். ஞாயிற்றுக்கிழமை சாமி விளையாட்டுக்குத் தாமரைப் பூக்களைக் கொண்டு போவதில் எங்களுக்குப் பெருமை. பூக்களின் நடுவிலுள்ள பிஞ்சுப் பீடங்களைச் சாப்பிற்றுக்கெண்டே சில சனியங்கள் சாமி கும்பிட வரும். அப்பையா தாமரை காய்களும் பறித்துத் தருவார். தாமரைக் காய்களைப் பிய்த்தால் விதைகள் கிடைக்கும். விதைகளின் தோலை உரித்து, பருப்பின் நீள்பாட்டில் ரெண்டாப் பிளந்தால் வெளிர் பச்சை நிறத்திலீ

பித்துத் தெரியும். அது கைக்கும். அதனை நீக்கிச் சாப்பிட வேணும். நல்ல ருசி. முற்றிய பருப்புகளைக் கறி ஆக்கலாம். பெத்தாச்சி ஆக்கிறவ. தாமரை விதைகளிலும் பார்க்கப் பிஞ்சுக் கிழங்குதான் சோக்கான taste! தாமரைக் குருத்து இலை ஒன்றை அப்பையா கொடியுடன் இழுப்பார். தண்டன் மூன்றாம் முடிச்சுக்கு அப்பால், இரண்டாம் வகுப்பில் சுப்பையா வாத்தியார் என் முதுகைப் பதம் பார்த்த பிரம்பின் கணியத்தில், பால் நிறம் பிழியும் குருத்துக் கிழங்கு கிடைக்கும். எல்லாக் கொடிகளிலும் குருத்துக் கிழங்கு கிடைக்காது. எதிலை அது கிடைக்கும் என்ற சூக்குமம் அப்பையாவுக்குத்தான் தெரியும். அவரை ஆராலும் வெல்லேலாது. கோடை காலத்தில் முற்றிய தாமரைக் கிழங்கைச் சேற்றிலே வெட்டி எடுக்கலாம். மூல வியாதிக்கு கரணைக் கிழங்கிலும் பார்க்கத் தாமரைக் கிழங்கு நயமானது என்பது அப்பையாவின் கட்சி. இயற்கை வைத்தியத்திற்கும் குளம் உதவியது. ஒரு தடவை எனக்குக் கால்களிலே சிரங்கு. நான் அழ அழக் குப்பைமேனியும் இளங்கன்றுச் சாணகமும் போட்டுத் தேய் தேய் என்று தேத்துக் குளத்திலே கொண்டு போய் விட்டார்கள். சின்னச் சின்ன யீன்கள் புண்களின் அயர்களைக் கொத்திக் கொண்டு போய்விடும். வலிக்கவும் செய்யும். பிறகு பார்த்தால், சிரங்குப் புண் எல்லாம் மாதுளம் பழப் பரல்களைப் போல சிவப்பாய் இருக்கும். நல்லெண்ணெயையும் தண்ணியையும் கலந்து கையிலே தேய்த்தால் சோப்பு துரை போல வரும். அதைக் களிம்பாகத் தடவி விடுவார்கள். என் சிரங்கு சீக்கிரம் ஆறியது.

ஒரு தடவை குளத்தங்கரையிலே சோப்புத் துண்டு ஒன்று கிடைத்தது. அதைக் கோம்பையிலே வைத்துத் தண்ணீர் கலந்து துரையாக்கினோம். பப்பாக் குழல் ஒன்றைத் தோய்த்துச் சோப்புக் குமிழ்களை உதின்னோம். சோப்புக் குமிழ்கள், குளத்திலிருந்து விசும் சீதளக் காற்றிலே தவழ்ந்து, எழுந்து, வெண் உடலிலே நிற்பேத லாவணையமும் காட்டிப் பறந்து, உடைந்தும் விடும். சோப்பு துரைக் குமிழ்கள் மட்டுமா அற்ப ஆயுசு?

நான் சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியில் படித்த காலம். 'அப்புவுக்குச் சுகமில்லை' என்று அப்பையா போய்வந்தார். மூன்று நாள் கழித்துச் சாணசளம். 'உழைப்பின் பொருள் அறிதலே வாழ்க்கை' என்று வேதம் ஒம்பிய அப்பு கடந்த காலமானார். கல்லெறிந்தால் கந்தசாமி கோயில். திருவிழாக்களும்

இருபத்தந்து நாள். யாழ்ப்பாணமே அள்ளிண்டு வரும். ஒருநாளும் அப்பு கோயிலுக்குப் போனதில்லை. பூசை பார்த்ததில்லை. இவை கடந்தவர் அப்பு. நிலம் வாழ உழைப்பதையே தமது தவமாகவும், யாகமாகவும் கொண்டார். மனிதன்; மகா சாதாரண மனிதன். ஆனாலும் அப்பு!

'ஆறப்பாவுக்குப் பிறகு அதைக் குத்தகைக்கு விடமாட்டன் எண்டு கமக்காரன் சொன்னவராம்' என்று கணவதிமாமா சொன்னார். வத்தீன் மொழியின் இலக்கண சூக்குமங்களுடன் மல்லுக்கட்டுற அவதி. பண்டாரக் குளத்தின் தொடர்புகளும் தூரமாயின. காங்கேசன் மச்சான் என் தங்கச்சியை கலியாணம் செய்தும், வெகு காலத்துக்குப் பிறகு அப்பு தவமியற்றிய வயலைப் பாத்தன். வயலின் மேற்குப் பகுதி மனித முயற்சியால் மேடாய் நிமிர்ந்தது. புதிய வீடுகளும். கொங்கிரீட் கவாசாரத்தின் அரக்கத்திற்குள் அது மூச்சுத் திணறுவது கண்டு கண்கள் பனித்தன. அப்பு செத்த பொழுது சுரக்காத கண்வீர் !

வெண்தாடிக் கிழவருக்குப் பிராமணத் தோற்றம். பணத்தின் றாங்கியும் உண்டு. குறும்பரும். மற்றவர்களை நையாண்டி செய்வதைத் தமது அறிவு வித்துவமாக மகிழ்ந்தவர். அப்பையாவினுள்ள கறவைச் சில சமயம் என்மீதும் திருப்புவார். " உன்னை கொப்பன்னை பண்டாரக்குளம் பாடல் பெற்ற தவமடா! 'பண்டாரக் குளத்தடி முத்தன் கொண்டானே சேனாதிராசாவை' எண்ட பாடலுக்கு என்ன தமிழ் என்று உன்னை கொப்பனைக் கேட்டுப் பார்!" பொருள் எதுவாயினும் பாடல் உண்டு.

'மாலை யழகின் மயக்கத்தால் உள்ளத்தே தோன்றி யதோ கற்பனையின் சூழ்ச்சி' அல்ல பண்டாரக்குளம் ஆனால் பாரதியை quote பன்வணினால் தமிழ் தெரிஞ்சுவன் என்று மற்றவர்கள் நினைப்பார்கள் என்று நினைக்கும் தமிழர்களும் நம் மத்தில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தமிழர்களும் பிழைத்துப் போகட்டும்!

பொலிஸ் வராதபடி நடப்போமாக!

செந்தூரன்

டினன் டான்ஸில் பொலிஸ் வந்த கதையை யாரோ எழுதியிருந்தார்கள். நான் டின்னர் டான்ஸ் நடாத்தியவனுமல்ல. அதற்குள் துழைய முயன்றவனுமல்ல. சாதாரண வாசகன்தான். ஆனால் என் மனதில் இயற்கையாகவே சில கேள்விகள் எழுகின்றன. Noble Parkல் நடந்தது என்னவென்று உண்மையில் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் மிகவும் பொதுவான சில விஷயங்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேறு பொது நிகழ்ச்சிகளில் மற்றவர்களுக்கு அசௌகரியமான முறையில் சிவர் நடக்க முற்படுவதை பார்த்திருக்கிறேன். இந்த பண்பற்ற தன்மை வளரக் கூடாது. இது பற்றி எல்லோரும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். அக்கறை எடுக்க வேண்டும். இவர்கள் திருந்த வேண்டும்.

பொது நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கு - அது எதுவாய் இருந்தாலும் சரி - வந்துவிட்டு, அங்கு குழப்பம் செய்யவோ, கூச்சலிடவோ, விசில் அடிக்கவோ, சேட்டை செய்யவோ, 'comment' அடிக்கவோ, தமது 'திறமைப்பாடுகளை' காட்டவோ எவருக்கும் உரிமை இல்லை. ஏனெனில் இவை மற்றவர்களது உரிமைகளைப் பாதிக்கும் விஷயம். கஸ்டப்பட்டு சமூக நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தப்படுவது இதற்கு எதிராக.

தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம்

ஈழத்தில் தமிழ் அகதிகளின் நிலை நாளுக்குநாள் மோசமடைந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது நாம் தினமும் கேட்டறியும் ஒரு விடயமாகும். இலங்கை அரசாங்கத்தின் அராஜகம் நீடிக்கும்வரை எமது இன அகதிகளுக்கு ஒரு விடிவு வரப்போவதில்லை என்பதும் உண்மை. தமிழ்முத்திலேயே, எமது சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாக்கப்பட்ட தமிழரின் எண்ணிக்கை இன்று ஒன்பது வட்சத்துக்கும் மேல்.

எத்தனையோ சர்வதேச அரசசார்பற்ற அகதி நிவாரணக் குழுக்கள் ஈழத்தின் எல்லைக்குள் செயற்பட்டு வந்தாலும் இவை அனைத்துமே இலங்கை அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அமையவே செயற்பட முடியும். இந்நிவாரணக் குழுக்கள் பணிபுரியும் அகதி முகாம்களும் அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்டவையே. இம்முகாம்களில் சுகாதார வசதிகள் அதிபற்றாக்குறையான நிலையில் இருப்பதோடு மட்டுமல்லாது தினம் எண்ணிக்கையில் வளர்ந்துவரும் அகதிகளுக்கு புகலிடம் கொடுக்க முடியாதவொரு நிலையில் இருக்கின்றன. இது இவ்வாறிருக்க தூர இடங்களிலிருந்து இடம் பெயரும் அகதிகள் தொடர்ந்து இருந்துவரும் போர் நிலையின் காரணமாக இவ்வரசாங்க முகாம்களை அணுகமுடியாத நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாகின்றார்கள். குறிப்பாக கிழக்கில் இருந்து புகலிடம் தேடும் அகதிகளே மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

கிழக்கீழத்தில் முகாம்களின் எண்ணிக்கை பற்றாக்குறையை மேலும் பாதிக்கும் முறையாக இலங்கை அரசாங்கத்தின் இனவாத 'தமிழ்', 'சிங்கள' முகாமமைப்புக்களும் பாரபட்சத்துடன் அவைக்கு அனுப்பப்படும் பொருட்களும் அமைகிறது. இப்படியான அநாதரவற்ற நிலையில் பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் அகதிகள் காடுகளிடையே புகலிடம் தேடி இலங்கை அரசாங்கத்தின் கொடுமைகளிலிருந்து தப்பி ஓடுகிறார்கள். இவ்வகதிகளுக்கு சர்வதேச நிவாரணக் குழுக்கள் உதவமுடியாத நிலையில் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் ஒன்றே இப்பணியைச் செய்து வருகின்றது.

தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழகம் 1985 இல் இந்தியாவில் அகதிகளாக சென்றடைந்த ஈழத்தமிழருக்கு உதவுமுகமாக அவ்வகதிகளினாலேயே உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு. இன்று ஈழத்திலும் இக்கழகத்தின் பணி விஸ்தரிக்கப்பட்டு, யுத்த நிகழ்வுகளின் போது அகதிகளாக்கப்பட்ட மக்களின் புனர்வாழ்வுமும், முதலுதவிப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறது. கழகத்தின் தலைமையகம் யாழ்ப்பாணத்திலும், பிரதான அலுவலகம் லண்டனிலும் அமைக்கப்பட்டு சுவீற்சவாந்து, நோர்வே, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, டென்மார்க், கனடா, அவுஸ்திரேலியா, ஒல்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் கிளைகளையும் அமைத்து, இவ்வியக்கம் ஈழத் தமிழருக்குப் பாரிய பணிகளைச் செய்து வருகிறது.

இன்று பிரான்ஸின் MSF, ஜெனீவாவின் World Council of Churches, லண்டனின் Quaker Peace and Service உட்பட்ட பல சர்வதேச அமைப்புகளும் சர்வோதயா, யாழ் நகரசபை தொழிற்சங்கம், யாழ் பல்கலைக்கழக தொழிற்சங்கம், யாழ் TRRO உட்பட்ட உள்ளூர் அமைப்புகளும் கொடுக்கும் பண உதவிகளைப் பாவித்து ஏறக்குறைய 123 அகதி முகாம்களைக் கண்காணித்தும், 22 அம்புவன்ஸ் வாகனங்கள் கொண்ட ஒரு முதல்தவீ அணியையும் நடாத்தி வருகிறது. இதைவிட உணவுநீர், கல்விக்கூடமைப்பு, அநாதைக் குழந்தைகளின் பராமரிப்பு மற்றும் விதவைகளின் புனர்வாழ்வு போன்ற பணிகளையும் நடாத்தி வருகின்றது.

வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழராகிய நாம் எமது தமிழ்ச் சகோதரரின் புனர் வாழ்வுக்கு முன்வரவிட்டால் வேறு எவரும் உதவ முன்வரப்போவதில்லை. முன்னோடியாக நாம் உதவ முற்பட்டால்தான் எமக்குப் பின்னால் பலரையும் அணுகி தமிழ் அகதிகளுக்கான பணிகளை செய்ய உதவிகளை நாட முடியும்.

தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் சார்பில் என்னிடமிருந்து மரபு வாசகர்களுக்கு ஓர் வேண்டுகோள். பார்வையாளர்களாக மாறாமல் பங்களிகளாக முன்வந்து உதவுங்கள். எங்கேயாவது கவை நிகழ்ச்சிகளோ, வேறு நிதி திரட்டு விழாக்களோ ஒழுங்கு செய்தால் அதில் வரும் வாபத்தை, தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தினூடாக எமது மக்களுக்கு உதவ அற்பணியுங்கள். இக்கழகத்தின் பணிகள் நீடிக்கவும், விஸ்தரிக்கவும் உங்களால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்யுங்கள்.

தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழகத்துக்கு உதவ முன்வருவோர் தயவு செய்து கீழ்க்காணும் முகவரியிலோ அல்லது தொலைபேசி இலக்கத்திலோ தொடர்பு கொள்ளவும்.

- ஜோய் மகேஸ்

Dr. Jay Maheswaran

Tamil Rehabilitation Organisation

P O Box 4254, Knox City, Victoria 3152.

Phone : (03) 800 3591

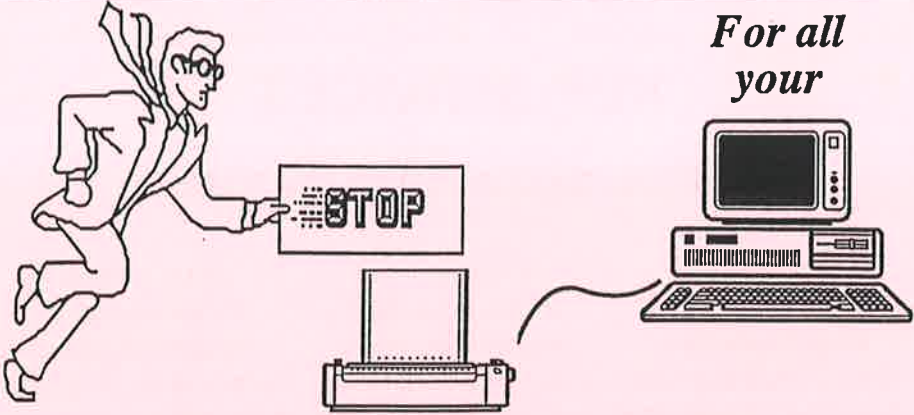

பிறருக்கு துன்பம் இழைக்காமல் இருப்பது எளிது. ஆனால் பிறரால் துன்பமிழைக்கப்படும் பொழுது பொறுத்திருப்பது கடினம். அந்தக் கடினமான காரியத்தைப் பெரியோர்களால்தான் செய்ய முடியும்.

- ரிவிகேஷ் சிவானந்தர்.

*For all
your*

PERSONAL COMPUTER SYSTEM

(Home or Business use)

**Complete with
Commercial, Educational & Games software**

**at the
BEST PRICE IN
MELBOURNE**

Please contact

**Monthly terms available for
approved customers**

Major Credit Cards accepted

LOGAN
SOFTWARE CONSULTANCY

6 Bonnie Court, Ferntree Gully Victoria 3156

(03) 752 2232

Established since 1985

KEP SERVICES

SUPER VGA COMPUTER SYSTEMS

40 Mb Hard Disc	130 Mb Hard Disc	130 Mb Hard Disc
1.2 Mb Floppy D.D	1.2 Mb Floppy D.D	1.2 Mb Floppy D.D
Serial/Parallel Ports	Serial/Parallel Ports	Serial/Parallel Ports
512K - 16 bits VGA Card	512K - 16 bits VGA Card	512K - 16 bits VGA Card
Super VGA Colour Monitor	Super VGA Colour Monitor	Super VGA Colour Monitor
KEP AT 286 - 16 Mhz	KEP AT 386 - 25 Cache	KEP AT 386 - 33 Mhz
Landmark 21 Mhz	Landmark 41 Mhz	Landmark 53 Mhz
1 Mb Ram	1 Mb Ram	1 Mb Ram
\$1525	\$2765	\$2945

**KEP AT 486 - Mhz, Landmark 118, 4 Mb on board, 1.2 Mb 3.5" F.D,
128 Cache memory, 130Mb Hard Disc, 2 Serial/1Parallel Ports,
101 Key Board, 16 bits 512K VGA,
14" High Res. VGA colour Monitor, 200 Watt P/S.**

\$4295

Free OKI ML183 Printer (136 col) with any purchase of the above configuration.

KEP TRAVEL

Book your travel plans with KEP TRAVEL for the Christmas and New Year Holidays

We now accept all major Credit Cards for travel and Computer purchases

FOR FRIENDLY SERVICE CALL

R. SIVANATHAN

City : (03) 662 3290, 11 Victoria Street

Suburb : (03) 748 6915, 2 Canberra Ave, Hoppers Crossing 3029

AH : (03) 749 3798